

คู่มือว่าด้วยการปรับเป็น
พินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือ
แรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๓

โดย

สำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
กลุ่มกฎหมาย
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

คำนำ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ลงประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป กำหนดให้ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระ ให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน โดยการปรับเป็นพินัยไม่ถือเป็นการกระทำทางปกครอง และไม่มีสภาพเป็นโทษทางอาญาย่อมทำให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป อันเป็นกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

กรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้วางระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อให้การกระทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานรับรองความรู้ความสามารถและกลุ่มกฎหมาย จึงได้จัดทำคู่มือว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการดำเนินงานตามกฎหมายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

สำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
กลุ่มกฎหมาย

สารบัญ

	หน้า
๑. การปรับเป็นพินัย	๑
๒. วัตถุประสงค์	๑
๓. นิยาม	๑
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	๒
๕. ความผิดทางพินัยซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการพิจารณา	๒
๖. กระบวนการปฏิบัติงานในการปรับเป็นพินัย	๔
๗. ภาคผนวก	
(๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	๗
(๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๔
(๓) กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖	๕๗
(๔) กฎกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖	๖๒
(๕) ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖	๖๔
(๖) ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางพินัยของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๖	๗๐
(๗) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖	๗๙
(๘) ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗	๘๙
(๙) ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๒๐
(๑๐) ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๑๒๓
(๑๑) ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๑๒๖

การปรับเป็นพินัย

๑. การปรับเป็นพินัย

เป็นมาตรการใหม่ที่จะนำมาใช้กับผู้กระทำความผิดที่กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะไม่ร้ายแรงและโดยสภาพไม่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างกว้างขวาง เช่น การขายของบนทางเท้า การจอดรถในที่ห้ามจอด การไม่ติดแผ่นป้ายหรือเครื่องหมายเลขทะเบียนรถ มาตรการดังกล่าวนำมาใช้แทนการลงโทษอาญา เพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดมีประวัติอาชญากรรมและอาจถูกจำกัดเสรีภาพเหมือนกับผู้กระทำความผิดในคดีอาญาที่ต้องถูกจำคุกหรือกักขัง หากผู้กระทำความผิดยอมรับสารภาพและชำระค่าปรับตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือศาลกำหนดแล้ว คดีก็เป็นอันยุติ

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางประกอบการดำเนินงานตามกฎหมายให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๓. นิยาม

เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

ปรับเป็นพินัย หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

ความผิดทางพินัย หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ผู้อำนวยการ หมายความว่า ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนดผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ ในบัญชีของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไป ดังนี้

- ๔.๑ อธิบดี
- ๔.๒ รองอธิบดี
- ๔.๓ ผู้ตรวจราชการกรม
- ๔.๔ ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
- ๔.๕ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๔.๖ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๔.๗ ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
- ๔.๘ ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
- ๔.๙ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๔.๑๐ นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการพิเศษ
- ๔.๑๑ นิติกรชำนาญการพิเศษ
- ๔.๑๒ นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ
- ๔.๑๓ นิติกรชำนาญการ

๕. ความผิดทางพินัยซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการพิจารณา

มาตรา	บทบัญญัติ/ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	
			เจ้าหน้าที่ของรัฐ	กระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่า ๓ คน
๑. ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม				
มาตรา ๕๓/๑ ประกอบ มาตรา ๒๖/๓	เป็นผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือ ลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือ ต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการ โดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศ กำหนด โดยไม่มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-
มาตรา ๕๓/๔	ผู้ใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถโดยไม่ได้รับอนุญาต	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-

มาตรา	บทบัญญัติ/ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	
			เจ้าหน้าที่ของรัฐ	กระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่น้อยกว่า ๓ คน
มาตรา ๕๓/๕	ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๕	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-
มาตรา ๕๓/๕	ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๖	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-
มาตรา ๕๓/๖ ประกอบ มาตรา ๔๗/๑ วรรคสาม	เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถที่อยู่ระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ แต่ฝ่าฝืนดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-
มาตรา ๕๓/๖ ประกอบ มาตรา ๔๗/๑ วรรคสาม	เป็นผู้ประเมินในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถที่อยู่ระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ แต่ฝ่าฝืนดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-
มาตรา ๕๓/๒	เป็นผู้จ้างงานผู้ที่ไม่มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถเข้าทำงานในสถานประกอบกิจการในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด	ปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท	-	✓
มาตรา ๕๓ ประกอบ มาตรา ๒๔	ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยมิได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน	ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท	-	✓
มาตรา ๕๓ ประกอบ มาตรา ๔๗ วรรคสี่	ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต	ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท	-	✓
มาตรา ๕๓/๓	ดำเนินการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) โดยมิได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถจากนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๕/๗	ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท	-	✓
มาตรา ๕๓/๓	ดำเนินการเป็นผู้ประเมินโดยมิได้รับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินจากนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๖/๑๑	ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท	-	✓

มาตรา	บทบัญญัติ/ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	
			เจ้าหน้าที่ของรัฐ	กระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่น้อยกว่า ๓ คน
พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสถานทดสอบฝีมือและการทดสอบฝีมือ)				
มาตรา ๗๕	ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือไม่แสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานทดสอบฝีมือตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๗ ตี	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-
มาตรา ๗๕	ไม่ยื่นคำขอออกใบแทนใบอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือแรงงาน ต่ออธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดของใบอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือ ตามมาตรา ๔๗ นว	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-
มาตรา ๗๔	ดำเนินการทดสอบฝีมือ โดยไม่มีผู้ควบคุมการทดสอบและไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกาศกำหนด ตามมาตรา ๔๗ จัตวา	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท	-	✓
พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ (เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับคนประจำเรือในตำแหน่งคนครัวบนเรือ)				
มาตรา ๑๐๘	เป็นเจ้าของเรือหรือนายเรือ ที่จ้างงานคนประจำเรือในตำแหน่งคนครัวบนเรือที่รับผิดชอบในการจัดเตรียมอาหารซึ่งไม่ผ่านมาตรฐานการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด ตามมาตรา ๗๕	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท	-	✓

๖. กระบวนการปฏิบัติงานในการปรับเป็นพินัย

๖.๑ ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

๑) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริง (ข้อ ๑๑)

๒) การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ ดำเนินการ ดังนี้

๑. ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นไม่ว่าในท้องที่ใดและการแสวงหาข้อเท็จจริงให้กระทำได้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะได้กำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

๒. ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิดทางพินัย และในกรณีถูกกล่าวหาได้เสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตน เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริงด้วย

๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนเพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๑ หรือขอให้ส่งพยานหลักฐานได้ตามที่จำเป็น

๔. ให้พิจารณาจากพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ ว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวหรือขององค์คณะ ในการพิจารณาความผิดทางพินัย

๓) **การแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ** กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบเห็นว่าการกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย (แบบ พน. ๔/แบบ พน. ๑๐) ส่งไปยังผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนนิติบุคคลของผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้ง ตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ (ข้อ ๒๔)

๔) **การออกคำสั่งปรับเป็นพินัย** คำสั่งปรับเป็นพินัยให้ทำเป็นหนังสือและต้องมีรายละเอียด ตามแบบ พน. ๗ ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
๒. อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามกฎหมายบัญญัติและจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่กำหนดให้ชำระ
๓. ระยะเวลาในการชำระ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้ง
๔. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

๕. สิทธิในการยื่นคำร้องต่อศาลในการขอลดค่าปรับทางพินัย การขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย หรือสิทธิในการยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในการขอฟ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย

๖. ระบุสถานที่ให้ชำระ หรือกำหนดช่องทางการชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวงและรายละเอียดอื่นใดตามที่เห็นสมควรอันทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำความผิดพินัยและเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

๗. วัน เดือน ปี ที่มีคำสั่งปรับเป็นพินัย และลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๕) **การชำระค่าปรับเป็นพินัย** ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยด้วยวิธีการดังนี้

๑. **ชำระเต็มจำนวน** เมื่อได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งยุติเรื่อง (ข้อ ๒๓/แบบ พน. ๘)

๒. **ผ่อนชำระ** ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัย ขอผ่อนชำระต้องแสดงหลักฐานเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน หรือเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ทำให้ไม่สามารถชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ ทั้งนี้ งดสุดท้ายต้องกำหนดให้ชำระไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนครบกำหนดอายุความ

๓. **ไม่ชำระหรือผิดนัดการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย** หากผู้กระทำความผิดทางพินัย ไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย หรือชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่ครบถ้วน หรือในกรณีผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว (ข้อ ๓๔) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พร้อมพยานหลักฐานทั้งหมด ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบของอัยการสูงสุด โดยเสนอต่ออธิบดีหรือผู้อำนวยการเพื่อจัดส่งสำนวนให้พนักงานอัยการที่อยู่ในเขตอำนาจรับผิดชอบดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล ก่อนวันครบกำหนดอายุความไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ตามแบบ พน. ๑๒ แบบท้ายระเบียบนี้

๖) **อายุความคดีความผิดทางพินัย** ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๓) **เหตุแห่งการยุติความผิดทางพินัย**

๑. เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

๒. โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย

๓. เมื่อความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว

๔. เมื่อคดีขาดอายุความ ตามข้อ ๓๖

๕. เมื่อพ้นกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่มิได้ชำระหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุด

๔) **การจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย**

ข้อ ๓๘ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถประมวลผลได้และแยกตามประเภทฐานความผิดเสนอต่อผู้อำนวยการที่ตนสังกัดเพื่อแจ้งให้อธิบดีทราบภายในเดือนตุลาคมของทุกปี เพื่อเปิดเผยผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนคดีที่มีคำสั่งยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย

๒. จำนวนคดีที่มีคำสั่งปรับเป็นพินัย

๓. จำนวนคดีที่ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ

๔. จำนวนคดีที่พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาล

๕. จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นการกระทำความผิดทางพินัย

๖. จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา

๗. จำนวนค่าปรับทั้งหมดมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและที่ได้รับชำระ

๘. จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามข้อ ๓๒ โดยแยกตามแต่ละประเภทของคำสั่ง

๙. ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานใช้บังคับ แทนกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ “การพัฒนาฝีมือแรงงาน”^๒ หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานมีความสามารถในการพัฒนาปรับปรุงงาน มีฝีมือ ความรู้ความสามารถ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๙๘/๑ ก/หน้า ๑/๑ ตุลาคม ๒๕๔๕
^๒ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานเพื่อพัฒนาเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ อันได้แก่ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง

“การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

“การฝึกเตรียมเข้าทำงาน” หมายความว่า การฝึกอบรมฝีมือแรงงานก่อนเข้าทำงาน เพื่อให้สามารถทำงานได้ตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

“การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพที่ลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาอาชีพนั้นสูงขึ้น

“การฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพอื่นที่ลูกจ้างมิได้ปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานในสาขาอาชีพอื่นนั้นได้ด้วย

“หลักสูตร” หมายความว่า หัวข้อวิชา เนื้อหา และวิธีการดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

“ผู้ดำเนินการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่นายทะเบียนได้พิจารณาให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานจากผู้ดำเนินการฝึก

“ครูฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ผู้รับการฝึก

“สถานที่ฝึก” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ผู้รับการฝึก

“ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน” หมายความว่า สถานที่ฝึกที่ได้จัดไว้เป็นสัดส่วนแยกจากหน่วยประกอบกิจการ

“มาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

“การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพตามเกณฑ์กำหนดของมาตรฐานฝีมือแรงงาน

“ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

“สมุดประจำตัว”^๓ หมายความว่า เอกสารหรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการบันทึกประวัติของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การ

^๓ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “สมุดประจำตัว” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกอบอาชีพการทำงานที่ผ่านมา หรือกรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือการจ้างงาน

“การประเมิน”^๔ หมายความว่า การพิจารณาและวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถ คุณลักษณะส่วนบุคคล และประสบการณ์หรือความสำเร็จในการประกอบอาชีพในระดับต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ผู้ประเมิน”^๕ หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนให้ทำหน้าที่ประเมินผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

“การรับรองความรู้ความสามารถ”^๖ หมายความว่า การรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคลที่ผ่านการประเมินในแต่ละระดับตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ”^๗ หมายความว่า หนังสือที่ออกให้แก่บุคคลที่ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ

“องค์กรอาชีพ”^๘ หมายความว่า กลุ่มบุคคลหรือสถาบันที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบอาชีพซึ่งคณะกรรมการได้รับรองให้มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงองค์กรวิชาชีพตามกฎหมายอื่นด้วย

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีไชนายจ้างของผู้รับการฝึก

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^๔ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “การประเมิน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^๕ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ผู้ประเมิน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^๖ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “การรับรองความรู้ความสามารถ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^๗ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^๘ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “องค์กรอาชีพ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๖^๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗^{๑๐} ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศ

- (๑) กำหนดสาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (๒) กำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เว้นแต่สาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่มีองค์การตามกฎหมายควบคุมแล้ว ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๑
การดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

ส่วนที่ ๑ การกฤษฎีกา
การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการขอรับสิทธิและประโยชน์ ให้ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตร
 - (๒) สถานที่ฝึกหรือศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
 - (๓) ชื่อและคุณสมบัติของครูฝึก
 - (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก
 - (๕) รายการอุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติม
- ในภายหลัง
- (๖) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึก
 - (๗) รายการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

^๙ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๑๐} มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

การพิจารณาให้ความเห็นชอบของนายทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกตาม (๑) (๒) (๔) หรือ (๖) ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๙ คุณสมบัติของครูฝึก ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ดำเนินการฝึกจะต้องจัดให้มีข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก

เป็นภาษาไทยและอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) วันฝึก เวลาฝึก และเวลาพัก
- (๓) วันหยุด
- (๔) การลาและหลักเกณฑ์การลา
- (๕) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าทดแทนในกรณีผู้รับการฝึกประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก
- (๘) รายการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ดำเนินการฝึกจะต้องทำสัญญาการฝึกเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกโดยให้มีรายการตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ ผู้ดำเนินการฝึกจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับ

การฝึกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และต้องจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๑๓ เมื่อผู้รับการฝึกผู้ใดฝึกครบตามหลักสูตรและผ่านการวัดผลตาม มาตรา ๘ (๖) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองว่าเป็นผู้สำเร็จการฝึกให้แก่ผู้นั้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเสร็จสิ้นการวัดผล และแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนถึงวันโอน โดยให้ระบุว่าผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกเตรียมเข้าทำงานต่อไปหรือไม่ และให้ผู้โอนกับผู้รับโอนลงลายมือชื่อร่วมกัน

ถ้าผู้รับโอนจะดำเนินการฝึกเตรียมเข้าทำงานต่อไป ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในทะเบียน และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามมาตรา ๘ ตั้งแต่วันโอน และให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกเดิมโอนไปเป็นของผู้รับโอน

ถ้าผู้รับโอนจะไม่ดำเนินการฝึกเตรียมเข้าทำงานต่อไป ให้นายทะเบียนดำเนินการ ให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกอยู่ในวันโอนไปรับการฝึกในสาขาอาชีพเดียวกันนั้นกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่น

หรือในสถานฝึกอาชีพของทางราชการ โดยผู้โอนจะต้องรับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึกที่ค้างอยู่

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการฝึกเรียกหรือรับเงินค่าฝึกอบรมหรือค่าตอบแทนในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานจากผู้รับการฝึก

มาตรา ๑๖ ผู้ดำเนินการฝึกจะดำเนินการให้ผู้รับการฝึกไปรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานอื่นที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบก็ได้

หลักสูตรและรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ถ้าผู้ดำเนินการฝึกจะเลิกการประกอบกิจการหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นจนไม่สามารถจะดำเนินการฝึกได้อีกต่อไป ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเลิกการประกอบกิจการหรือเลิกการฝึก ในกรณีนี้ ถ้าเป็นการฝึกเตรียมเข้าทำงานให้นำมาตรา ๑๔ วรรคสาม มาใช้บังคับแก่ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกอยู่ในวันที่เลิกการประกอบกิจการหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะดำเนินการฝึกต่อไปโดยอนุโลม เว้นแต่เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรก็อาจยกเว้นให้ผู้ดำเนินการฝึกไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึกที่ค้างอยู่นั้นได้

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้ดำเนินการฝึกอาจรับนักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่สถานศึกษาส่งเข้ารับการฝึกตามหลักสูตรของสถานศึกษา หลักสูตรของผู้ดำเนินการฝึกหรือหลักสูตรที่สถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกได้ร่วมกันจัดทำขึ้นได้ และให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวไปยังนายทะเบียนก่อนเริ่มดำเนินการฝึก เว้นแต่จะได้เคยจัดส่งหลักสูตรนั้นไปยังนายทะเบียนมาก่อนแล้ว และให้นำความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ความตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ทางราชการส่งบุคคลมาฝึกกับผู้ดำเนินการฝึกด้วย

มาตรา ๑๙ การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ ๒

การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการขอรับสิทธิและประโยชน์ ให้ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึก
ยกระดับฝีมือแรงงานหรือการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพจัดส่งหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และ
รายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

การพิจารณาให้ความเห็นชอบของนายทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการดำเนินการฝึกตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และ
มาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในระหว่างการฝึกให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นนายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อ
ลูกจ้างตามกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน สัญญาจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับ
สภาพการจ้าง

ถ้าการฝึกเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ นายจ้างอาจ
จัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่
ลูกจ้างผู้เข้ารับการฝึกไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก

หมวด ๒

มาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๒ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้คณะกรรมการจัดทำ
มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ เสนอรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติที่รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาแล้ว ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานนำไปใช้ในการจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานใน
สาขาอาชีพนั้นตามมาตรา ๒๓ หรือให้ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานนำไปใช้ในการ
ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพนั้นตามมาตรา ๒๔

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการทดสอบ วิธีการทดสอบ และการออกหนังสือรับรองว่า
เป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
และส่งเสริมให้มีผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ขอ
อนุญาตต่อนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ทดสอบ การพักใช้ใบอนุญาต
และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศ
กำหนด

มาตรา ๒๕ ในการดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เรียกเก็บค่าทดสอบ
จากผู้เข้ารับการทดสอบได้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะให้คณะกรรมการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานของตน
ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขอรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน การนำ
มาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการรับรองแล้วไปใช้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการออก
หนังสือรับรองให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๒/๑
การรับรองความรู้ความสามารถ^{๑๑}

มาตรา ๒๖/๑^{๑๒} บุคคลที่ประสงค์จะมีสมุดประจำตัวหรือจะให้บันทึกข้อมูลเพิ่มเติม
ในสมุดประจำตัวให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๒^{๑๓} เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอมิสมุดประจำตัวหรือคำขอให้บันทึก
ข้อมูลเพิ่มเติมในสมุดประจำตัวตามมาตรา ๒๖/๑ แล้ว ให้ตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารหรือหลักฐานที่
ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นไว้หรือขอข้อมูลไปยังหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบกิจการ หรือบุคคลที่ทราบ
ข้อมูลดังกล่าว ในกรณีที่นายทะเบียนเชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง ให้บันทึกข้อมูลนั้นไว้ในสมุด
ประจำตัวของผู้ยื่นคำขอและมอบสมุดประจำตัวนั้นให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในภายหลังหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง
ให้นายทะเบียนแก้ไขข้อมูลในสมุดประจำตัวให้ถูกต้องตามความเป็นจริงได้

มาตรา ๒๖/๓^{๑๔} ผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ต้องได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา
๒๖/๑๐

มาตรา ๒๖/๔^{๑๕} ให้มีศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ดังต่อไปนี้

^{๑๑} หมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕ เพิ่มโดย
พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๑๒} มาตรา ๒๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๕๗

^{๑๓} มาตรา ๒๖/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๕๗

^{๑๔} มาตรา ๒๖/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๕๗

(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง

(๒) องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐตามประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ที่ได้รับการรับรองจากนายทะเบียนให้เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๕^{๑๖} กรมพัฒนาฝีมือแรงงานในฐานะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

(๒) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่มีอยู่ในสถานประกอบการ

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบการของเอกชน หรือองค์กรอาชีพเพื่อขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๖/๖^{๑๗} ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) มีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๗^{๑๘} องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน การยื่นคำขอ การออกหนังสือรับรอง การขอต่ออายุหนังสือรับรอง และการออกใบแทนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖/๘^{๑๙} หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่นายทะเบียนออกหนังสือรับรอง

มาตรา ๒๖/๙^{๒๐} ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถต้องแสดงหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถไว้ในสถานที่ทำการโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย

^{๑๕} มาตรา ๒๖/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๑๖} มาตรา ๒๖/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๑๗} มาตรา ๒๖/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๑๘} มาตรา ๒๖/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๑๙} มาตรา ๒๖/๘ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๒๖/๑๐^{๒๐} บุคคลที่ประสงค์จะขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถให้ยื่นคำขอต่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

เมื่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ได้รับคำขอแล้ว ให้ดำเนินการประเมินเพื่อออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

การยื่นคำขอ การประเมิน การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ อายุหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ การออกใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๑๑^{๒๑} บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเมื่อนายทะเบียนรับขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนพร้อมทั้งบัตรประจำตัวผู้ประเมินแก่บุคคลนั้นได้

คุณสมบัติของผู้ประเมิน การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนอายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน และการออกใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

แบบบัตรประจำตัวผู้ประเมิน ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
ในกรณีที่บัตรประจำตัวผู้ประเมินชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ประเมินยื่นคำขอรับบัตร

ประจำตัวผู้ประเมินต่อนายทะเบียน

มาตรา ๒๖/๑๒^{๒๒} ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ประเมินในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง ให้ผู้ประเมินได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประเมินเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง ให้ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

^{๒๐} มาตรา ๒๖/๙ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๒๑} มาตรา ๒๖/๑๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๒๒} มาตรา ๒๖/๑๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๒๓} มาตรา ๒๖/๑๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๒๖/๑๓^{๒๔} ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางและศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ที่เป็นหน่วยงานของรัฐอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ที่เป็นองค์กรอาชีพอาจเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้ไม่เกินอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๑๔^{๒๕} เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ศูนย์

ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ และผลการพิจารณาของผู้ประเมินไว้ไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๒๖/๑๕^{๒๖} ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

รายงานผลการดำเนินงานให้นายทะเบียนทราบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓
กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน” ในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินที่โอนมาจากเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี และดำเนินการบริหารกองทุนตามระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมว่าด้วยกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๙

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๓) เงินสมทบที่ผู้ประกอบการส่งเข้ากองทุน

(๓/๑)^{๒๗} ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เงินและหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน

^{๒๔} มาตรา ๒๖/๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

๒๕๕๗

^{๒๕} มาตรา ๒๖/๑๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

๒๕๕๗

^{๒๖} มาตรา ๒๖/๑๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

๒๕๕๗

^{๒๗} มาตรา ๒๗ วรรคสอง (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน

(๖) เงินและหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนนอกจาก (๑) ถึง (๕) ที่กองทุนได้รับ
ไม่ว่ากรณีใด

เงินของกองทุนไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและ
กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุน ให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เก็บรักษา
เงินกองทุนและดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้รับการฝึกกึ่งฝีมือเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการเข้ารับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและผู้ประกอบ
กิจการกึ่งฝีมือเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานหรือการทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓/๑)^{๒๘} ช่วยเหลือหรืออุดหนุนองค์กรอาชีพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน
การจำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และการกำหนดช่วงอัตรา
ค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

(๓/๒)^{๒๙} ช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ
กลางในการรับรองความรู้ความสามารถ ในกรณีที่ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/
๔ (๒) มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการรับรองความรู้ความสามารถ และช่วยเหลือหรืออุดหนุนการ
ดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ในการรับรองความรู้
ความสามารถในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงานหรือลักษณะงาน ซึ่งจำเป็นต้องให้การส่งเสริมหรือสนับสนุน
เพื่อให้มีผู้ประกอบอาชีพเพียงพอต่อความต้องการด้านแรงงาน หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงานตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๔) ใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

การให้กึ่งฝีมือเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของ
กระทรวงการคลัง

คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละห้าของเงินกองทุนแต่ละปี เพื่อ
เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

^{๒๘} มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่
๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๒๙} มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (๓/๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่
๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๒๙^{๓๐} ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ ซึ่งประกอบกิจการในประเภท ขนาด และท้องที่ใด ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการรายใดตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตนตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ หรือมีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ หรือมีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒/๑ ให้ผู้ประกอบกิจการรายนั้นไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนในปีนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากผู้ประกอบกิจการตามมาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละหนึ่งของค่าจ้างที่ผู้ประกอบกิจการจ่ายในที่สุดท้ายก่อนปีที่มีการส่งเงินสมทบรวมทั้งวิธีการเรียกเก็บเงินสมทบจากผู้ประกอบกิจการ

ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑^{๓๑} ผู้ประกอบกิจการรายใดไม่ส่งเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนดหรือส่งเงินไม่ครบตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๒๙ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่อธิบดีได้ประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม และได้มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่ส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนาองบุคุดและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

งบคุดและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

^{๓๐} มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๓๑} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

สิทธิและประโยชน์^{๓๒}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพ
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษสำหรับเงินได้ของผู้ดำเนินการฝึก
เป็นจำนวนร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปในการจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติ
ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๒) ประโยชน์ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ในด้านการ
ฝึกอบรมบุคลากร การฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมการพัฒนาอุปกรณ์ช่วยฝึก
การฝึกอบรมผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การฝึกอบรมหัวหน้างาน หรือ
การฝึกด้านอื่นในลักษณะเดียวกัน

(๓) ประโยชน์ที่จะได้รับค่าปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเกี่ยวกับ
กระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๔) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓/๑^{๓๓} ให้ผู้ประกอบการกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้
ความสามารถตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษสำหรับเงินได้ของผู้ประกอบ
กิจการเป็นจำนวนร้อยละของค่าจ้างผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ที่
ได้จ่ายในช่วงอัตราค่าจ้างตามมาตรา ๓๙ (๕) ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวล
รัษฎากร

(๒) ประโยชน์ที่จะได้รับค่าปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเกี่ยวกับ
กระบวนการวิเคราะห์ตำแหน่งงานหรือการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทน

(๓) ประโยชน์ที่จะได้รับการพิจารณาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็น
ผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ แบบของเครื่องหมาย
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอนุญาตและการใช้เครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

(๔) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ นอกเหนือจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๓๓ ให้ผู้ดำเนินการฝึก
ที่ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานในศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๙ ได้รับสิทธิ
และประโยชน์เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๒} ชื่อหมวด ๔ สิทธิและประโยชน์ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ
แรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๓๓} มาตรา ๓๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๕๗

(๑) สิทธิที่จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน โดยออกเป็นประกาศกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

ในการนี้ ให้ผู้ขอยกเว้นแสดงรายการเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) สิทธิที่จะได้รับการหักค่าไฟฟ้าและค่าประปาเป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ดำเนินการฝึกได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้ ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ คำขอรับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๓๓ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๓๔ (๓) ให้ยื่นต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ผู้ดำเนินการฝึกนำคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเพื่อเป็นครูฝึก รวมทั้งคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการ เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวน เงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แต่ไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองกำหนดไว้

มาตรา ๓๗ ให้ผู้ดำเนินการฝึกได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๘^{๓๔} ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นจำนวนหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสองคน จากผู้แทนองค์กรอาชีพสองคน จากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหนึ่งคน และจากผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอีกหนึ่งคน

^{๓๔} มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการ
มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์
ทางด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้
รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๙^{๓๔} คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการ
เกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และกองทุน

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือ
ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๒ ทั้งนี้
ในกรณีที่มาตรฐานฝีมือแรงงานใดมีการกำหนดไว้โดยกฎหมายหรือเป็นมาตรฐานฝีมือแรงงานสากลที่
ใช้กันโดยทั่วไปอยู่แล้ว ให้จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้เป็นไปในลักษณะเช่นเดียวกันนั้น

(๕) จำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และกำหนด
ช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อประโยชน์ในการใช้
เป็นแนวทางในการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทนตามความรู้ความสามารถ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานและการรับรอง
ความรู้ความสามารถ

(๗) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการจ้างผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือผู้
ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

(๘) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือ
แรงงานและศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

(๙) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันฝีมือแรงงาน

(๑๐) ส่งเสริมให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือ
แรงงานและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๑๑) ส่งเสริมการดำเนินการประเมินและการรับรองความรู้ความสามารถในการ
ประกอบอาชีพ

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์กรอาชีพและการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๑๓) ติดตามผลการพัฒนาฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การ
รับรองความรู้ความสามารถ และการดำเนินงานของกองทุน

(๑๔) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

^{๓๔} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๕๗

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๔๐^{๓๖} ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๔๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๔๐ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๓๖} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
 ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ และมีหน้าที่ติดตามให้ผู้ที่ได้รับสิทธิและประโยชน์
 ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

หมวด ๖
 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๕^{๓๓๗} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือ
 พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ครูฝึก ผู้รับการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐาน
 ฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์
 ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้
 ความสามารถหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือ
 หลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ฝึก ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือ
 แรงงานสถานประกอบกิจการ หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อ
 ตรวจสอบและให้คำแนะนำต่อผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบ
 กิจการผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อ
 ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖^{๓๓๘} ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
 มาตรา ๔๕ (๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ
 ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่
 นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร
 ประจำตัว

บัตรประจำตัวนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรี
 กำหนด

หมวด ๗
 การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

^{๓๓๗} มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

^{๓๓๘} มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย^{๓๔}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดได้

ถ้าผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกได้

คำสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกให้ทำเป็นหนังสือส่งให้ผู้ดำเนินการฝึกนั้นทราบ ถ้าไม่พบตัวผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ฝึกหรือศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้ดำเนินการฝึกได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง เว้นแต่กรณีไม่พบตัวผู้ดำเนินการฝึกให้ถือว่าได้รับคำสั่งเมื่อพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในกรณีการเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามวรรคสอง ถ้าเป็นการฝึกเตรียมเข้าทำงานให้นำมาตรา ๑๔ วรรคสาม มาใช้บังคับแก่ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกอยู่ในวันที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดได้

ถ้าผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานได้ แล้วแต่กรณี

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือส่งให้ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานนั้นทราบ ถ้าไม่พบตัวผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และให้ถือว่าผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง เว้นแต่กรณีไม่พบตัวผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ถือว่าได้รับคำสั่งเมื่อพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

^{๓๔} ข้อหมวด ๗ การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔๙/๑^{๕๐} ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่าศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้นสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หากศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินหยุดการดำเนินการจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

ในระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ ห้ามศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๔๙/๒^{๕๑} ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่าศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้นไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน

มาตรา ๔๙/๓^{๕๒} คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙/๑ และมาตรา ๔๙/๒ ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินนั้นทราบ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙/๔^{๕๓} ในกรณีที่พบว่าสถานประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) มีการจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถน้อยกว่าจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง หากสถานประกอบกิจการไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย

มาตรา ๔๙/๕^{๕๔} ในกรณีที่การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๖/๑๐ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถนั้นได้

^{๕๐} มาตรา ๔๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๕๑} มาตรา ๔๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๕๒} มาตรา ๔๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๕๓} มาตรา ๔๙/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๕๔} มาตรา ๔๙/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๘

การอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๐ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามมาตรา ๔๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ยังเป็นผู้ดำเนินการฝึกมีสิทธิและประโยชน์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้สิทธิและประโยชน์ที่ได้รับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอันระงับตั้งแต่วันที่รับคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนหรือวันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๑ ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๙ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๑/๑^{๕๕} ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมินสถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ หรือมาตรา ๔๙/๕ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่มีชักช้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๒ การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบที่

คณะกรรมการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๕๕} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๓^{๕๖} ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานโดย
 มิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือดำเนินการฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
 หกหมื่นบาท

มาตรา ๕๓/๑^{๕๗} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพัน
 บาท

มาตรา ๕๓/๒^{๕๘} ผู้ใดจ้างงานผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถตามมาตรา
 ๒๖/๓ ทำงานในสถานประกอบการในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็น
 อันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗
 (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๕๓/๓^{๕๙} ผู้ใดดำเนินการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา
 ๒๖/๔ (๒) หรือเป็นผู้ประเมินโดยมิได้รับหนังสือรับรองจากนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๗ หรือ
 มาตรา ๒๖/๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๕๓/๔^{๕๐} ผู้ใดใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) โดยมิได้รับอนุญาต ต้อง
 ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๕^{๕๑} ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือ
 พนักงานเจ้าหน้าที่ ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่ง
 ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๖^{๕๒} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้า
 พันบาท

^{๕๖} มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

^{๕๗} มาตรา ๕๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

^{๕๘} มาตรา ๕๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

^{๕๙} มาตรา ๕๓/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

^{๕๐} มาตรา ๕๓/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

^{๕๑} มาตรา ๕๓/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
 ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๕๓/๗^{๕๓} บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจ
เปรียบเทียบได้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา **บทเฉพาะกาล** สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๕๔ ให้ผู้ดำเนินการฝึกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานผู้ดำเนินการฝึกตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
ฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริม
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
การพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ
แรงงานตามพระราชบัญญัตินี้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๖ บรรดา กฎกระทรวง ระเบียบ หรือ ประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้
ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือ
ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๕๒} มาตรา ๕๓/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๕๕๗

^{๕๓} มาตรา ๕๓/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒๕๕๗

อัตราค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

	(๑) สมุดประจำตัว	เล่มละ	๑๐๐ บาท
	(๒) การบันทึกข้อมูลในสมุดประจำตัว	รายการละ	๕๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา		แต่รวมกันไม่เกิน	
		ครั้งละ	๕๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๓) การขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์ประเมินความรู้	ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท
	ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)		
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๔) หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)		
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๕) การต่ออายุหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมิน	ครั้งละ	๑๐,๐๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)		
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๖) ใบแทนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมิน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๕ (๒)		
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๗) การประเมินเพื่อออกหนังสือรับรองความรู้	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๑๓ วรรคหนึ่ง		
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๘) ใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๙) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๑๐) ใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๑๑) บัตรประจำตัวผู้ประเมิน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๑๒) การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓)	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท

สำนักงานคณะกรรมการในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ยังไม่เอื้ออำนวยเพียงพอต่อการพัฒนาฝีมือแรงงานในภาวะปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้นายจ้างหรือสถานประกอบกิจการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานมากขึ้นและให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗^{๔๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบกิจการรวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความสามารถที่ได้รับการรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีระบบการประเมินเพื่อรับรองความรู้ความสามารถและให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการรับรองความรู้ความสามารถตกเป็นของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรับรองความรู้ความสามารถ อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมใน

^{๔๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑/ตอนที่ ๘๗ ก/หน้า ๑๙/๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่ารัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิด
ร้ายแรง กรณีจึงเป็นการสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามกฎหมายในกรณีที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงและโดยสภาพไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม
อันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างกว้างขวางเป็นความผิดทางพินัย
โดยไม่ถือเป็นความผิดอาญา และให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่ถือเป็น
โทษอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การปรับเป็นพินัยตามกฎหมายทั้งปวง ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง

การปรับเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา

มาตรา ๖ ในกรณีพระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ในกรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้แจ้งหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถเข้าใจได้ หรือจะแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยทราบด้วยการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย หากผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ หรือศาล จัดล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตามจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนดตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก้ความผิดทั่วไป เฉพาะหมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา หมวด ๔ ความรับผิดชอบในทางอาญา หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด และหมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิดทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้นหากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่งและการผ่อนชำระตามวรรคสองเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้และระเบียบของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ วรรคสอง ก็ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัย และผู้นั้นไม่ได้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล การยื่นคำร้องให้ยื่นต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ศาลจะกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือจะว่ากล่าวตักเตือนโดยไม่ปรับเป็นพินัย หรือหากผู้นั้นยินยอม จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นไม่มีเงินชำระค่าปรับ จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หากผู้นั้นยินยอม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และผู้กระทำความผิดทางพินัยยินยอม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งตามวรรคสาม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อศาลในขณะที่พิพากษาว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ศาลมีอำนาจสั่งตามวรรคสามได้แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้ยื่นคำร้องก็ตาม

ให้นำความในมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การสั่งของศาล ตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

หากผู้กระทำความผิดทางพินัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ศาลจะเพิกถอนคำสั่ง และออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ โดยให้หักจำนวนวันที่ทำงานมาแล้วออกจากค่าปรับเป็นพินัย

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัย จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุดให้ผู้ใดชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้นั้นมิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกินห้าปีนับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับตามคำสั่งหรือคำพิพากษาต่อผู้นั้นมิได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สั่งปรับเป็นพินัยรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบ และให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยของหน่วยงานนั้นแล้วเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกปี

หมวด ๒

กระบวนการพิจารณาคดีความผิดทางพินัย

มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

มาตรา ๑๕ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบท ให้ใช้กฎหมายบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดในการปรับผู้กระทำความผิดทางพินัย

ก่อนที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยจะชำระค่าปรับเป็นพินัย หากความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย ให้ระงับการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยและส่งสำนวนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดที่กฎหมายกำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่า เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งต่อไป

ในกรณีที่ได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยและชำระค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้วไม่ว่าจะเป็นบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดหรือไม่ ให้ความผิดทางพินัยสำหรับการกระทำความผิดในบทอื่นเป็นอันยุติ

มาตรา ๑๖ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าความผิดอาญานั้นไม่อาจเปรียบเทียบได้ ให้ระงับการดำเนินการปรับเป็นพินัยและแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ปรับเป็นพินัยไปก่อนแล้ว การปรับเป็นพินัยดังกล่าวไม่เป็นการตัดอำนาจของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่จะดำเนินคดีอาญา และในกรณีที่ศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษอาญาแก่ผู้กระทำความผิด ให้ความผิดทางพินัยเป็นอันยุติและให้ศาลในคดีอาญาสั่งคืนค่าปรับเป็นพินัยที่ได้ชำระแล้วให้แก่ผู้กระทำความผิด ในกรณีที่

ศาลในคดีอาญาพิพากษาลงโทษปรับไม่ว่าจะลงโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้นำค่าปรับเป็นพินัยที่ชำระแล้วมาหักกลบกับโทษปรับ หากยังมีจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยที่ชำระแล้วเหลืออยู่ ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้คืนเงินที่เหลือนั้นให้แก่ผู้กระทำความผิดด้วย

(๓) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามคำสั่งของศาลแล้ว ให้คดีอาญานั้นเป็นอันเลิกกัน แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายจากการกระทำของผู้กระทำความผิดนั้น

(๔) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ความผิดทางพินัยนั้นเป็นอันยุติ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ปรับเป็นพินัยผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการปรับเป็นพินัย และความผิดทางพินัยตามวรรคหนึ่งอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยงานกัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในความผิดที่อยู่ในอำนาจของตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณาในความผิดทางพินัยอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพินัยก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ เมื่อปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน และบางกรรมเป็นความผิดทางพินัย บางกรรมเป็นความผิดอาญา ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในกรรมที่เป็นความผิดทางพินัย และแจ้งให้พนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาสำหรับกรรมที่เป็นความผิดอาญาต่อไป

ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดอาญา หากพบว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๑๙ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา นั้น ตามสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐาน เพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้น ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย การทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้ง ตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๒๑ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ ให้ทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย

(๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ กำหนดให้ต้องชำระ

(๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง

(๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธ ข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๕) สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาล ตามมาตรา ๑๐

(๖) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำ ความผิดหรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๒๒ ความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ไม่ใช่บังคับแก่การดำเนินการ เกี่ยวกับความผิดทางพินัยที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติวิธีดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะ หรือแตกต่างไปจากบทบัญญัติแห่งมาตราดังกล่าว

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๒๐ ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับ เป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน

และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้เอง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่ต้องส่งให้พนักงานอัยการ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพบการกระทำความผิดทางพินัย ให้มีหน้าที่แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกฎหมายนั้น ๆ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป เว้นแต่เป็นความผิดทางพินัยที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเช่นนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๒๕ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนคดีความผิดทางพินัยจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากพนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ดำเนินการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล โดยจะมีหรือไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลก็ได้

ในกรณีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้แจ้งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบพร้อมทั้งเหตุผล หากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ทำความเข้าใจแย้งเสนอไปยังผู้ดำรงตำแหน่งเหนือพนักงานอัยการที่มีคำสั่งเพื่อชี้ขาด เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้วให้พนักงานอัยการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือด้วย

ในการพิจารณาสำนวน พนักงานอัยการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ และการกำหนดผู้มีอำนาจชี้ขาดความเห็นแย้ง ให้อัยการสูงสุดออกระเบียบให้พนักงานอัยการปฏิบัติได้ และเพื่อประโยชน์ในการประสานและร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนรวมทั้งสอดคล้องกับเขตอำนาจของพนักงานอัยการ อัยการสูงสุดจะมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบถึงแนวปฏิบัติในการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการในแต่ละท้องที่ก็ได้

มาตรา ๒๖ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย หากพนักงานอัยการเห็นว่า เป็นความผิดทางอาญาหรือมีการกระทำความผิดทางอาญารวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป

ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางอาญา หากพนักงานอัยการเห็นว่าเป็นความผิดทางพินัย หรือมีการกระทำความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป

มาตรา ๒๗ ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนตามจำนวนที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดก่อนฟ้องคดีต่อศาล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยุติการดำเนินการฟ้องคดี หรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ก่อนศาลมีคำพิพากษา ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดี

มาตรา ๒๘ ให้ศาลแขวง ศาลจังหวัด ศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ หรือศาลชำนาญพิเศษ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยกรณนั้น เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดทางพินัย

วิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบ ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ข้อบังคับตามวรรคสองต้องคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นภาระ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และจะกำหนดให้ศาลพิจารณาลับหลังจำเลยก็ได้ แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็น ประการใด จำเลยมีสิทธิแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับให้มา ต่อสู้คดีแทนได้ โดยมีให้ถือว่าเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย และในการส่งเอกสารให้กำหนด ให้สามารถส่งทางอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นที่เหมาะสมได้ด้วย ในกรณีสมควร จะกำหนดค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดีไว้ด้วยก็ได้ ข้อบังคับดังกล่าวเมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๙ เมื่อความผิดทางพินัยเกิดขึ้น อ่างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใด ให้ฟ้องที่ศาลนั้น แต่ถ้าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในหลายท้องที่ ให้ฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่ใด ท้องที่หนึ่งได้

ในกรณีที่ไม่ปรากฏชัดว่าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำความผิด มีที่อยู่ แต่ถ้าไม่ทราบที่อยู่ของผู้กระทำความผิด ให้ถือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หากมีผู้กระทำความผิดหลายคน ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำ ความผิดคนใดคนหนึ่งมีที่อยู่

มาตรา ๓๐ ผู้ใดต้องคำพิพากษาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัย

มาตรา ๓๑ ให้นำความในมาตรา ๒๙/๑ วรรคสองและวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การบังคับคดีตามคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๓๐ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลในปัญหาข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย

ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีสิทธิอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๘ เงื่อนไขดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์และสังคมโดยรวมในการรับภาระค่าใช้จ่ายประกอบกัน

คำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๓ คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

(๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดอาญาตามมาตรา ๑๖ (๔)

(๔) เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐบันทึกการกระทำความผิดทางพินัยของบุคคลใดรวมไว้ในบันทึกประวัติอาชญากรรม หรือในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าปรับเป็นพินัย จะกำหนดให้ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

มาตรา ๓๖ ค่าปรับเป็นพินัยให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยหรือกฎหมายอื่นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๗ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามมาตรา ๘ วรรคสอง มาตรา ๙ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคสาม มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๕ ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนวันพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศดังกล่าวต้องไม่ใช้บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ ในวาระเริ่มแรกให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่เห็นสมควร เพื่อให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการเสนอแนะการออกกฎกระทรวง และระเบียบ ตามมาตรา ๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสาม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว และให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อครบห้าปีหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประเมินความจำเป็นในการให้มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยในกรณีมีความจำเป็นต้องมีคณะกรรมการต่อไปให้เสนอแนะหน่วยงานที่จะทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการต่อไปด้วย ในกรณีที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบด้วย ให้คณะกรรมการดังกล่าวสิ้นสุดลงนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติหรือวันที่คณะรัฐมนตรีกำหนด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เห็นควรมีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเป็นคราว ๆ หรือตลอดไปก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น การแต่งตั้งและวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐ บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้น ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติไม่เห็นชอบ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว เป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบัญชีบางมาตราหรือทุกมาตรา โดยจะกำหนดเงื่อนไข ในการเปลี่ยนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๔๑ ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ไม่รวมถึง

- (๑) ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่าสำหรับกรณีที่บุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำความผิด แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น
- (๒) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับ เมื่อกระทำความผิดอีกหรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ ท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกิน ที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญา เป็นการปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา

บรรดาข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้ กำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้เปลี่ยนความผิดอาญานั้นเป็นความผิดทางพินัย และ ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามกฎหมายในบัญชี ๓

ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราทักษะปรับทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้แล้ว ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๔ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

มาตรา ๔๔ บรรดาความผิดทางพินัยที่เปลี่ยนจากความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒ หรือความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๔๓ ที่ได้กระทำก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ให้มีอายุความตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยดังกล่าว ในกรณีที่กฎหมายที่มีโทษปรับทางปกครองใดไม่ได้กำหนดอายุความไว้ในกฎหมายนั้น ให้มีอายุความตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒

(๑) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการปรับเป็นพินัยไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องไปให้เจ้าหน้าที่ของรัฐภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ศาลพิจารณาปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ผู้ใดต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒ ให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้าผู้นั้นยังถูกกักขังแทนค่าปรับอยู่ก็ให้การกักขังนั้นสิ้นสุดลง และค่าปรับที่ยังไม่ได้ชำระให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๔๗ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หากมีการบันทึกประวัติอาชญากรรมของบุคคลผู้กระทำความผิดหรือมีการบันทึกไว้ในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม ให้ประวัตินั้นเป็นอันสิ้นผล และจะนำไปใช้ยื่นบุคคลนั้นในทางที่เป็นโทษมิได้

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่และอำนาจจัดทำหรือจัดเก็บประวัติอาชญากรรมตามวรรคหนึ่งลบข้อมูลความผิดทางอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยของบุคคลที่ถูกบันทึกในประวัติอาชญากรรมสำหรับความผิดนั้น ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่ความผิดอาญานั้นเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย

มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้มีคำสั่งให้ปรับทางปกครองแล้วก่อนพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง การพิจารณาและการโต้แย้งคำสั่ง รวมทั้งการบังคับชำระค่าปรับให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิดต่อไปจนแล้วเสร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองก่อนวันพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมิได้มีคำสั่งให้ปรับทางปกครองก่อนวันพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว การดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชี ๑

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔
๒. พระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๒
๓. พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙
๔. พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐
๕. พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗
๖. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
๗. พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๔๘
๘. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
๙. พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๐. พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕
๑๑. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๒. พระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๓. พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔
๑๔. พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๕. พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๖. พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๗. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘
๑๘. พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๙. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑
๒๐. พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑
๒๑. พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๒. พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓
๒๓. พระราชบัญญัติการเรียกเงินสมทบเข้ากองทุนระหว่างประเทศเพื่อชดใช้ความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๔. พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔
๒๕. พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕
๒๖. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๗. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๘. พระราชบัญญัติกำลัังพลสำรอง พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๙. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙
๓๐. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับจ้างทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๗
๓๑. พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒

๓๒. พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕
๓๓. พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑
๓๔. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐
๓๕. พระราชบัญญัติคลังสินค้า ไฮโล และห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๕๘
๓๖. พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
๓๗. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
๓๘. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓
๓๙. พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗
๔๐. พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๔๑. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๔๒. พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒
๔๓. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐
๔๔. พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒
๔๕. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐
๔๖. พระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒
๔๗. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
๔๘. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
๔๙. พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐
๕๐. พระราชบัญญัติคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๕๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓
๕๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
๕๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
๕๔. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๓
๕๕. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
๕๖. พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒
๕๗. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งปงซ์ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖
๕๘. พระราชบัญญัติเครื่องแบบทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗
๕๙. พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑
๖๐. พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๖๑. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘
๖๒. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
๖๓. พระราชบัญญัติจาง้าง พ.ศ. ๒๕๕๘
๖๔. พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑
๖๕. พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔
๖๖. พระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖
๖๗. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
๖๘. พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖
๖๙. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘

๗๐. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘
๗๑. พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๗๒. พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙
๗๓. พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
๗๔. พระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ๒๕๔๒
๗๕. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
๗๖. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕
๗๗. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๗๘. พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๗๙. พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐
๘๐. พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๑. พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖
๘๒. พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙
๘๓. พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๔. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๕. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
๘๖. พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
๘๗. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
๘๘. พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
๘๙. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
๙๐. พระราชบัญญัติป่า พ.ศ. ๒๕๑๘
๙๑. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘
๙๒. พระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๙๖
๙๓. พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๙๔. พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
๙๕. พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐
๙๖. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
๙๗. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑
๙๘. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓
๙๙. พระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ .
๑๐๐. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๐๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๐๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๐๓. พระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. ๒๕๒๖
๑๐๔. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๐๕. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗
๑๐๖. พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑
๑๐๗. พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๐๘. พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๐๙. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
๑๑๐. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑๑. พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๑๒. พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑๓. พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๑๔. พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕
๑๑๕. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๑๖. พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓
๑๑๗. พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๑๘. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๑๙. พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔
๑๒๐. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๒๑. พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๒๒. พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๒๓. พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๒๔. พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๒๕. พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๒๖. พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๒๗. พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๒๘. พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๒๙. พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๓๐. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
๑๓๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๓๒. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๓๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑
๑๓๔. พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔
๑๓๕. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๓๖. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๓๗. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๓๘. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๓๙. พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๔๐. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๔๑. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑
๑๔๒. พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓
๑๔๓. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๔๔. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๔๕. พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๔๖. พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๔๗. พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๒๖
๑๔๘. พระราชบัญญัติสภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๔๙. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๕๐. พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๕๑. พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔
๑๕๒. พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐
๑๕๓. พระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๕๔. พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๕๕. พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒
๑๕๖. พระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๕๗. พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗
๑๕๘. พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
๑๕๙. พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๖๐. พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๖๑. พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๖๒. พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๖๓. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๔๙๔
๑๖๔. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
๑๖๕. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๖๖. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗
๑๖๗. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐
๑๖๘. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

บัญชี ๒

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. พระราชบัญญัติการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓
๒. พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
๓. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗
๔. พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓
๕. พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐
๖. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕
๗. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒
๘. พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑
๙. พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๐. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๑. พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๒. พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๓. พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๔. พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑
๑๕. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐
๑๖. พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑
๑๗. พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
๑๘. พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๙. พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๐. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
๒๑. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๒. พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐
๒๓. ประมวลกฎหมายยาเสพติด
๒๔. พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๕. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๖. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๗. พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตต์การประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒
๒๘. พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๙. พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒
๓๐. พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖
๓๑. พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕
๓๒. พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒
๓๓. พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

บัญชี ๓

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒
๒. พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑
๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับสภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เนื่องจากกรณีที่กฎหมายกำหนดโทษปรับ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับอันกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง ประกอบกับเมื่อค่านึงถึงข้อห้ามหรือข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติแล้ว จะพบว่ามิข้อห้ามหรือข้อบังคับจำนวนมากอาจรุกล้ำเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน และนับวันจะมีกฎหมายตราออกมากำหนดการกระทำให้เป็นความผิดมากขึ้น หลายกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจนเหลือทนทาน และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยต่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ามีทางใดที่จะป้องกันมิให้ประชาชนจะต้องตกเข้าสู่กระบวนการนั้นได้ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ตามสมควร แม้ว่าการกำหนดมาตรการอันเป็นโทษที่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมิให้กฎหมายมีสภาพบังคับ แต่โทษนั้นก็มิจำเป็นต้องใช้โทษอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีโทษอาญามากขึ้น รวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษทางอาญา เช่น การคุมประพฤติกรณีจึงสมควรที่ประเทศไทยจะพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับนานาประเทศ และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ไม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้เป็นโทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยทำให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะเป็นกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนั้นสำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป
ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“การกล่าวหา” หมายความว่า การที่บุคคลใดได้แจ้งต่อข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ ว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยขึ้น โดยรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม และจะแจ้งเป็นหนังสือ หรือด้วยวาจา หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ตาม

“การแสวงหาข้อเท็จจริง” หมายความว่า ความรวมถึงการรวบรวมพยานหลักฐานด้วย

“ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายที่กำหนดความผิดทางพินัยบัญญัติให้มีอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ บรรดาที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

(๒) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม แล้วแต่กรณี

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัด

(๔) ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดรัฐวิสาหกิจ

(๕) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ในกรณีทีเจ้าหน้าทีของรัฐสังกัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค้การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

(๗) นายกสภาวิชาชีพ ในกรณีทีพนักงานหรือลูกจ้างของสภาวิชาชีพมีอำนาจปรับเป็นพินัย

(๘) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการหรือคณะบุคคลทีเรียกชื่ออย่างอื่น ตามทีกฎหมายบัญญัติให้มอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๓ การดำเนินการใด ๆ ในคดีความผิดทางพินัยทีมีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีเป็นผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน เจ้าหน้าทีของรัฐต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน เป็นสำคัญ

หมวด ๑

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าทีของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าเจ้าหน้าทีของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าทีของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า

ในกรณีทีความตามวรรคหนึ่งปรากฏต่อข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าทีของข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐทีจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าทีของรัฐทราบ

ข้อ ๕ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้อ ๔ ให้เจ้าหน้าทีของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยทีเกิดขึ้นไม่ว่าในท้องทีใด ทัวราชอาณาจักร และการแสวงหาข้อเท็จจริงให้กระทำได้ในทุกท้องทีทัวราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะได้กำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าทีของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตาม (๑) เจ้าหน้าทีของรัฐจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าทีของรัฐรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าทีสามารถจะทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิด และในกรณีทีผู้ถูกกล่าวหา เสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตน ให้เป็นหน้าทีของเจ้าหน้าทีของรัฐทีจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าทีของรัฐอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือส่งเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ตามทีจำเป็นก็ได้

หมวด ๒

การให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีบุคคลกำลังกระทำความผิดทางพินัย หรือ มีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย และเจ้าหน้าที่ของรัฐ คนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบข้อกล่าวหา พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัย และแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิจะให้การทันทีหรือจะให้ถ้อยคำภายหลังภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งก็ได้ หากผู้ถูกกล่าวหา ยอมรับสารภาพและมีได้มีข้อโต้แย้ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึก การรับสารภาพและการไม่โต้แย้งนั้นไว้ และให้ผู้กระทำความผิดลงนามไว้เป็นหลักฐาน แล้วออกคำสั่ง ปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ เว้นแต่กรณีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ ให้เสนอองค์คณะเพื่อพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

เมื่อมีผู้กระทำความผิดทางพินัย และมีใช่เป็นกรณีที่จะดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้า หน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัยต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และแจ้งให้ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล การแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้แจ้งต่อผู้จัดการ หรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลนั้น

ข้อ ๙ การชี้แจง การแก้ข้อกล่าวหา หรือการยอมรับสารภาพต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือ หรือทำด้วยวาจา หรือทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีที่ทำ ด้วยวาจาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกไว้และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิทำหนังสือแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วให้เป็นผู้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแทนตนหรือร่วมกับตนได้

ข้อ ๑๑ ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริตในระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐระงับการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้จนกว่าผู้นั้นจะหายวิกลจริต ในกรณีที่คดีขาดอายุความ ก่อนที่ผู้นั้นจะหายวิกลจริต ให้ยุติเรื่องและจำหน่ายคดีจากสารบบ

ข้อ ๑๒ เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหา จะได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ และเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาจากคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการ สั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ ต่อไป ในกรณีที่ไม่ได้ความว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัย หรือมีเหตุ ตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้สั่งยุติเรื่องและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา และผู้กล่าวหาทราบ

ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับแห่งอายุความตามมาตรา ๑๑ การพิจารณาและออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑๒ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หากมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้การพิจารณาและออกคำสั่งไม่แล้วเสร็จ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีอำนาจขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๓๘

ในกรณีที่จะฟ้องคดีต่อผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการอย่างช้าไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวันก่อนวันที่คดีจะขาดอายุความ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา นั้นตามสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ การชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้ชำระตามจำนวนที่ระบุไว้ในคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งให้ผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย ณ สถานที่หรือโดยวิธีการที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยกำหนดไว้ในคำสั่งดังกล่าว ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้

- (๑) ธนาคาร
- (๒) หน่วยบริการรับชำระเงินที่เป็นของรัฐหรือเอกชนตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด
- (๓) เครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM)
- (๔) บัตรอิเล็กทรอนิกส์
- (๕) โมบายล์แบงกิง (Mobile Banking)
- (๖) อินเทอร์เน็ตแบงกิง (Internet Banking)
- (๗) สถานที่หรือวิธีการอื่นใดที่สามารถเข้าถึงการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ข้อ ๓ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีช่องทางการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๒ โดยพิจารณาให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ได้โดยสะดวกอย่างน้อยหนึ่งช่องทาง และหน่วยงานของรัฐจะเรียกค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากค่าปรับเป็นพินัยไม่ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าปรับเป็นพินัย จะกำหนดให้ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาออกข้อบังคับว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลแขวง ศาลจังหวัด ศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ หรือศาลชำนาญพิเศษที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นฟ้องคดีความผิดทางพินัย หรือที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องตามมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ แล้วแต่กรณี

“ศาลชั้นอุทธรณ์” หมายความว่า ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค หรือศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ

“โจทก์” หมายความว่า พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งฟ้องคดีความผิดทางพินัยต่อศาล

“จำเลย” หมายความว่า บุคคลผู้ถูกฟ้องต่อศาลว่ากระทำความผิดทางพินัย และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาให้รวมถึงผู้ดำเนินการแทน

“คู่ความ” หมายความว่า โจทก์และจำเลย

ข้อ ๔ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ข้อ ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการและมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติรวมทั้งออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือคำแนะนำเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การพิจารณาคดีความผิดทางพินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ และในกรณีที่ข้อบังคับนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดวิธีพิจารณาสำหรับคดีประเภทใดไว้เป็นการเฉพาะ หากข้อหาตามฟ้องในคดีดังกล่าวมีความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้นำวิธีพิจารณาตามข้อบังคับนี้ไปใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวในส่วนที่เป็นความผิดทางพินัยเท่าที่จะทำได้

คดีความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว ให้คำนึงถึงการคุ้มครองและการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๗ การดำเนินกระบวนการพิจารณาตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก โดยให้นำข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการยื่น ส่ง และรับคำคู่ความและเอกสารทางระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการจัดทำสารบบความสารบบคำพิพากษา และการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาใช้บังคับ

การดำเนินกระบวนการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง หากหน่วยงานหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถรองรับการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายอยู่เดิมไปพลางก่อน

ศาลอาจดำเนินกระบวนการพิจารณาตามข้อบังคับนี้โดยไม่จำเป็นต้องนั่งพิจารณาหรือกระทำต่อโจทก์และจำเลยพร้อมกันก็ได้ แต่ต้องให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งมีโอกาสโต้แย้งกระบวนการพิจารณานั้น

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดีความผิดทางพินัย ศาลอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานคดีหรือเจ้าพนักงานศาลทำหน้าที่ช่วยเหลือศาล ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบคำฟ้องและคำร้องที่ยื่นต่อศาล และทำความเข้าใจเสนอศาล
- (๒) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานตามที่ศาลมีคำสั่ง
- (๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับคดีเพื่อให้ศาลใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดี
- (๔) ช่วยเหลือศาลในการบันทึกคำพยานและรายงานกระบวนการพิจารณา
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๙ ระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ข้อบังคับนี้ หรือตามที่ศาลกำหนด เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความมีคำขอ ศาลอาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๑๐ จำเลยอาจแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่นให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนได้โดยแสดงหลักฐานการแต่งตั้งเป็นหนังสือต่อศาล

ผู้ดำเนินการแทนต้องเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะ มีความรู้ความสามารถดำเนินการแทนจำเลยในเรื่องนั้น ๆ และสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดี โดยหากศาลเห็นว่าผู้นั้นจะดำเนินการแทนในทางที่เกิดความเสียหายแก่จำเลย ศาลอาจมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือมีคำสั่งอย่างอื่นได้ตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

หมวด ๒

วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

ส่วนที่ ๑

การฟ้อง การยื่นคำร้อง และการพิจารณาคดี

ข้อ ๑๑ ฟ้องต้องมีรายละเอียดถึงตำแหน่งของพนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นโจทก์ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และสัญชาติของจำเลย ฐานความผิดทางพินัย การกระทำที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดทางพินัย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลา สถานที่ และมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดทางพินัยเพียงพอที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี พร้อมทั้งสำเนาคำฟ้องมาส่งศาลให้เพียงพอกับจำนวนของจำเลย

ในวันยื่นฟ้องโจทก์จะมีหรือไม่มีตัวจำเลยมาศาลก็ได้ แต่ให้โจทก์ส่งหลักฐานที่ทางราชการออกให้ที่สามารถยืนยันตัวของจำเลย และเสนอสำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อศาล พร้อมฟ้องในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

กรณีที่สามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อจำเลยโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ศาลจะสั่งให้โจทก์จัดส่งสำเนาคำฟ้องตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๒ ถ้าฟ้องถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้ศาลประทับฟ้อง และส่งสำเนาคำฟ้องให้จำเลย กรณีที่ศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง

กรณีที่โจทก์ไม่มีตัวจำเลยมาพร้อมฟ้อง ให้ศาลส่งสำเนาคำฟ้องและหมายเรียกเพื่อให้จำเลยยื่นคำแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดี หรือมาศาลเพื่อแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดี ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำฟ้องและหมายเรียก

การส่งสำเนาคำฟ้องและหมายเรียกให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยหากส่งไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของจำเลยหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าจำเลยได้รับตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ หรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งตามที่ศาลเห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ถ้าจำเลยไม่ยื่นคำแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดีหรือไม่มาแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดีภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๒ หรือแถลงไม่ประสงค์ต่อสู้คดี ให้ศาลพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐและจะมีคำพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้

ถ้าจำเลยประสงค์ต่อสู้คดี ให้ศาลสอบถามจำเลยว่าประสงค์จะโต้แย้งในปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดทางพินัยหรือจำนวนค่าปรับเป็นพินัย จากนั้นให้ศาลพิจารณาว่าจำเป็นต้องสืบพยานหลักฐานหรือไม่ หากเห็นว่าจำเป็น ก็ให้โจทก์และจำเลยนำพยานหลักฐานเข้าสืบ

ในกรณีที่ต้องสืบพยานหลักฐาน ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาโดยเร็ว โดยแจ้งให้โจทก์ และจำเลยมาศาลตามกำหนดนัดเพื่อพิจารณาและสืบพยานในวันเดียวกัน

ข้อ ๑๔ ศาลอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานคดีหรือเจ้าพนักงานศาลดำเนินการตามข้อ ๘ และอาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบสำนวนคดีความผิดทางพินัยตรวจสอบและรวบรวม พยานหลักฐานเพิ่มเติม แล้วจัดส่งพยานหลักฐานดังกล่าวต่อศาลภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด รวมถึงอาจเรียกพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานหรือบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควร และศาลอาจรับฟังสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ บันที่ถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงแทนคำเบิกความ พยานเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อวินิจฉัยคดี โดยหากเห็นว่าจำเป็นจะไต่สวนพยานบุคคลเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับการรับฟังและ ชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานมาใช้บังคับกับคดีความผิดทางพินัยโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาให้รับผิดทางพินัยจนกว่าจะมี พยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือว่าจำเลยกระทำความผิดทางพินัย

ข้อ ๑๖ การร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยแก่ผู้กระทำความผิดทางพินัยที่เป็นบุคคลธรรมดา ต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยดังกล่าวทำงานบริการสังคมหรือ ทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๐ วรรคสามและวรรคสี่ ของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องพร้อมสำเนาคำร้องของผู้กระทำความผิดทางพินัยที่ได้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหนังสือให้ความยินยอมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการยื่นคำร้อง แล้วแต่กรณี

ให้เจ้าพนักงานคดีหรือเจ้าพนักงานศาลเสนอความเห็นเกี่ยวกับคำร้องต่อศาลโดยเร็วและ จะไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้กระทำความผิดทางพินัยด้วยก็ได้ และเมื่อศาลมีคำสั่งคำร้องประการใดแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล หากจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลไต่สวน และมีคำสั่งรวมไปในคำพิพากษา

ส่วนที่ ๒

คำพิพากษาและคำสั่ง

ข้อ ๑๗ คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีความผิดทางพินัย อย่างน้อยต้องมีข้อเท็จจริงที่ฟังได้โดยสรุป และคำวินิจฉัยในประเด็นแห่งคดี พร้อมด้วยเหตุผลแห่งคำวินิจฉัยนั้น

ข้อ ๑๘ การอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้อ่านข้อความในศาลโดยเปิดเผยต่อหน้าคู่ความ ทั้งสองฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้าคู่ความไม่มาศาล ศาลจะงดการอ่านคำพิพากษาหรือ คำสั่งก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลจดแจ้งไว้ในรายงาน และให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้อ่าน ตามกฎหมายแล้ว

คู่ความอาจร้องขอให้ศาลมีหนังสือแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งแทนการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งตามวิธีการที่สำนักงานศาลยุติธรรมกำหนดก็ได้ และให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้อ่านสำหรับคู่ความนั้นในวันหนังสือแจ้งไปถึง

กรณีศาลพิพากษาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัย ให้ศาลออกคำสั่งบังคับกำหนดเวลาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้ศาลส่งคำสั่งโดยนำความตามวรรคสามของข้อ ๑๒ มาใช้บังคับแก่การส่งคำสั่งโดยอนุโลม เว้นแต่จำเลยทราบคำสั่งนั้นแล้ว

ข้อ ๑๙ คดีใดที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้บุคคลใดต้องรับผิดทางพินัย อาจร้องขอให้พิจารณาพิพากษาใหม่ได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) พยานบุคคลซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการพิพากษาคดีอันถึงที่สุดนั้น ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในภายหลังแสดงว่าคำเบิกความของพยานนั้นเป็นเท็จ หรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง

(๒) พยานหลักฐานอื่นนอกจากพยานบุคคลตาม (๑) ซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการพิจารณาพิพากษาคดีอันถึงที่สุดนั้น ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในภายหลังแสดงว่าเป็นพยานหลักฐานปลอมหรือเป็นเท็จ หรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง หรือ

(๓) มีพยานหลักฐานใหม่อันชัดแจ้งและสำคัญแก่คดี ซึ่งถ้าได้นำมาสืบในคดีอันถึงที่สุดนั้น จะแสดงว่าบุคคลผู้ต้องถูกปรับเป็นพินัยโดยคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นไม่ได้กระทำความผิดทางพินัย

การดำเนินคดีในชั้นร้องขอให้พิจารณาพิพากษาใหม่ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการรื้อฟื้นคดีอาญาดำเนินคดีใหม่มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

หมวด ๓

อุทธรณ์

ข้อ ๒๐ การอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมาย ให้จำเลยที่ต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดทางพินัยกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๑ การยื่นอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่มีคำพิพากษาคดีนั้นภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษา

ในกรณีที่มีการขอขยายระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ ให้ศาลชั้นต้นมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร หากศาลชั้นต้นจะไม่อนุญาต ให้ส่งศาลชั้นอุทธรณ์พิจารณาสั่ง

ข้อ ๒๒ ปัญหาข้อกฎหมายที่อุทธรณ์ต้องเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลชั้นอุทธรณ์ควรวินิจฉัย ปัญหาสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การโต้แย้งว่าการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของเจ้าหน้าที่ของรัฐขัดต่อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๒) การโต้แย้งว่าการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับนี้

- (๓) เมื่อคำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่สำคัญขัดกัน หรือขัดกับแนวบรรทัดฐานของคำพิพากษาศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกา
- (๔) เมื่อคำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่สำคัญซึ่งยังไม่มีแนวคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกามาก่อน
- (๕) เมื่อคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายขัดกับคำพิพากษาหรือคำสั่งอันถึงที่สุดของศาลอื่น
- (๖) เมื่อพิจารณาข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างในอุทธรณ์แล้วอาจมีผลเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น
- (๗) ปัญหาข้อกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ

หมวด ๔

ค่าฤชาธรรมเนียม

ข้อ ๒๓ ภายใต้บังคับข้อ ๒๔ การดำเนินการทางศาลตามข้อบังคับนี้ ให้คู่ความได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

ข้อ ๒๔ ความรับผิดชอบที่สุดในค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดี ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

โชติวัฒน์ เหลืองประเสริฐ

ประธานศาลฎีกา

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางวินัยของพนักงานอัยการ

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีความผิดทางวินัยซึ่งมีวิธีการดำเนินคดีที่แตกต่างไปจากการดำเนินคดีอาญา ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีความผิดทางวินัยเป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงสมควรให้มีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางวินัยของพนักงานอัยการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ อัยการสูงสุดจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางวินัยของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อธิบดีอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“รองอธิบดีอัยการ” หมายความว่า รองอธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการภาคที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“หัวหน้าพนักงานอัยการ” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีประจำศาลชั้นต้นหรืออัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“ผู้กลั่นกรองงาน” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอาวุโสถัดจากหัวหน้าพนักงานอัยการลงมาซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้กลั่นกรองงาน

“พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน” หมายความว่า พนักงานอัยการคนหนึ่งหรือหลายคนหรือคณะทำงาน ผู้ได้รับการสั่งจ่ายสำนวนให้ดำเนินคดีความผิดทางวินัยตามที่ได้รับมอบหมาย และให้หมายความรวมถึงผู้กลั่นกรองงานด้วย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยอยู่ในบังคับบัญชาหรือภายใต้การกำกับดูแล

“การดำเนินคดี” หมายความว่า การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความผิดทางวินัยของพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

“สำนักงานคดี” หมายความว่า สำนักงานคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญา

ข้อ ๔ อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๖ เพื่อให้การดำเนินการตามระเบียบนี้ เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว อาจดำเนินการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๗ สำนักวน สารบบ แบบพิมพ์ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีความผิดทางวินัย ให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๘ อธิบดีอัยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภายในที่กำหนดในกฎหมาย ประกาศคณะกรรมการอัยการ และคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผน จัดองค์กรบริหารงานบุคคล อำนาจการประสานงาน การปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบ ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ และคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุด

รองอธิบดีอัยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภายในที่กำหนดในกฎหมาย ประกาศคณะกรรมการอัยการ และคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด รองจากอธิบดีอัยการ มีอำนาจและหน้าที่อำนาจการประสานงานการปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบและคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุดและอธิบดีอัยการ

หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภายในที่กำหนดในกฎหมาย ประกาศคณะกรรมการอัยการ และคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด มีอำนาจและหน้าที่อำนาจการประสานงานการปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ การดำเนินคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ และคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการ และรองอธิบดีอัยการ

ข้อ ๙ การมอบหมายให้ดำเนินคดี การควบคุมและการตรวจสอบ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา

ผู้บังคับบัญชาอาจกำหนดแบ่งภาระหน้าที่ หรือมอบหมายงานให้พนักงานอัยการในบังคับบัญชาคนใดคนหนึ่งปฏิบัติงาน หรือช่วยกลั่นกรองงานเป็นการทั่วไป หรือเป็นการเฉพาะเรื่องก็ได้

การเรียกคืนสำนวน การเปลี่ยนตัวผู้ดำเนินคดี หรือการโอนสำนวน จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นกรณีที่จะเสียความเป็นอิสระในการพิจารณาสั่งคดีหรือการปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยสุจริต รวดเร็ว เทียบธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง ให้ผู้บังคับบัญชาเรียกคืนสำนวนหรือโอนสำนวนโดยเปลี่ยนตัวพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน แล้วให้รายงานอธิบดีอัยการหรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

ผู้บังคับบัญชาอาจเรียกสำนวนคดีหนึ่งคดีใดที่อยู่ในเขตอำนาจมาตรวจสอบพิจารณาหรือดำเนินคดีเสียเอง หรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการคนใดดำเนินคดีแทนก็ได้ และในกรณีที่เห็นควรกลับความเห็นหรือกลับคำสั่งเดิม ให้เสนอผู้บังคับบัญชาถัดขึ้นไปหนึ่งชั้นเพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดไว้ ให้นำระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ในกรณีมีความจำเป็นจะต้องหารือในปัญหาหรือข้อขัดข้องอันเกิดจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หารือไปยังอัยการสูงสุด โดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ข้อ ๑๒ ในการดำเนินคดี หากพบข้อบกพร่องหรือช่องว่างของกฎหมาย ให้พนักงานอัยการรับรายงานพร้อมด้วยความเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขโดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นไปยังอัยการสูงสุด ทั้งนี้ ไม่ว่าคดีจะเสร็จเด็ดขาดแล้วหรือไม่ก็ตาม

หมวด ๒

กระบวนการก่อนฟ้องคดี

ข้อ ๑๓ ก่อนรับสำนวนคดีความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตรวจสอบข้อมูลบุคคลและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

เมื่อได้รับสำนวนคดีความผิดทางพินัยแล้ว ให้ดำเนินการลงรับสำนวนเข้าไว้ในสารบบคดีความผิดทางพินัยในวันที่รับสำนวน และให้ส่งจ่ายสำนวนโดยเร็ว

ข้อ ๑๔ หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้ส่งจ่ายสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการในบังคับบัญชาและต้องลงชื่อในคำสั่งพร้อมวัน เดือน ปีที่ส่ง แม้จะส่งจ่ายให้ตนเองก็ตาม และการคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัย ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่ง

กรณีที่คำสั่งหรือระเบียบนี้มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้กำหนดวิธีปฏิบัติเป็นกรณีเฉพาะเรื่องไว้ การคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัยในกรณีไม่อยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานคดีนั้น ให้พนักงานอัยการสำนักงานคดีนั้นส่งสำนวนคดีคืนเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อส่งไปยังพนักงานอัยการสำนักงานคดีที่คดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจ

ข้อ ๑๕ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนคดีความผิดทางพินัยจากเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว พนักงานอัยการต้องพิจารณาสำนวนคดีให้เสร็จสิ้นกระแสความด้วยความรอบคอบและรวดเร็ว แล้วจึงมีความเห็นและคำสั่ง

ข้อ ๑๖ กรณีพนักงานอัยการเห็นว่าการรวบรวมพยานหลักฐานของเจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้พนักงานอัยการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร หรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการก็ได้

การแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเป็นผู้พิจารณาสั่ง และให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบ

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย ให้พนักงานอัยการพิจารณาเรื่องเงื่อนไขระดับคดีก่อน และพนักงานอัยการพิจารณาถึงระดับคดีในเรื่องเงื่อนไขระดับคดีตลอดระยะเวลาการดำเนินคดีเงื่อนไขระดับคดี ได้แก่

(๑) ผู้กระทำความผิดทางพินัยถึงแก่ความตาย

(๒) เมื่อได้มีการชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา หรือมีการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

(๓) เมื่อการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญาซึ่งความผิดอาญาเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว

(๔) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิดยกเลิกความผิดทางพินัยเช่นนั้น

(๕) เมื่อคดีขาดอายุความ

(๖) มีเหตุคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติตามกฎหมาย

กรณีที่คดีใดมีเงื่อนไขระดับคดีในวรรคสอง ให้พนักงานอัยการส่งคดีว่า “ยุติการดำเนินคดีเพราะ ... (ระบุเงื่อนไขระดับคดีหรือเหตุตามกฎหมาย) ...”

การส่งยุติการดำเนินคดีในวรรคสาม ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง

เมื่อมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีตามวรรคสามแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งยุติการดำเนินคดีแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

ถ้าความปรากฏภายหลังว่าเหตุในการออกคำสั่งตามข้อนี้ไม่ถูกต้องหรือมีเหตุที่ต้องเพิกถอนคำสั่งให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งเพิกถอนคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๘ ถ้าความปรากฏแก่พนักงานอัยการว่าคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้พนักงานอัยการแถลงข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ศาลทราบ

ถ้าความปรากฏต่อศาลเองว่าคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติและศาลได้สอบถามพนักงานอัยการให้พนักงานอัยการแถลงข้อเท็จจริงให้ศาลทราบ

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหรือมีคำพิพากษายกฟ้องโดยอ้างเหตุคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติตามข้อ ๑๗ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งยุติการดำเนินคดี แต่ถ้าเห็นว่ามิใช่กรณีตามข้อ ๑๗ ให้อุทธรณ์ต่อไป

ข้อ ๑๙ พนักงานอัยการต้องทำความเห็นในสำนวนคดีความผิดทางพินัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยระบุวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(๒) การพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนว่าเป็นพยานหลักฐานซึ่งน่าจะพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เช่น พยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุ รวมทั้งคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) แนวทางการดำเนินคดีจากพยานหลักฐาน คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และข้อกฎหมายจะทำให้ศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยได้หรือไม่

(๔) คำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องตามฐานความผิดและบทกฎหมาย

ข้อ ๒๐ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย การพิจารณาฐานความผิดย่อมพิจารณาจากการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐกล่าวหา หากพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยฐานอื่นด้วย โดยเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบทและความผิดทางพินัยฐานอื่นนั้นเป็นกฎหมายบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่า ให้พนักงานอัยการคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยต่อไป

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวไม่เป็นความผิดทางพินัยฐานอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าตามที่พนักงานอัยการได้พิจารณาไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งไปยังหัวหน้าหน่วยงานของรัฐพร้อมด้วยเหตุผล และหากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีความเห็นประการใด ให้พนักงานอัยการดำเนินการไปตามนั้น

หากพนักงานอัยการพิจารณาการกระทำดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นความผิดทางพินัยตามที่กล่าวหา แต่เป็นความผิดอาญา

(๒) เป็นความผิดอาญาฐานอื่นด้วย โดยเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา และความผิดอาญาฐานอื่นนั้นเป็นความผิดที่ไม่อาจเปรียบเทียบได้

(๓) เป็นความผิดอาญาฐานอื่นด้วย โดยเป็นการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งพนักงานสอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญา ทั้งนี้ หากเป็นกรณี (๑) หรือ (๒) ให้พนักงานอัยการคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัยพร้อมแจ้งเหตุผลแห่งการคืนสำนวนนั้นแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบด้วยว่าพนักงานอัยการได้มีหนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไปแล้ว

ข้อ ๒๑ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางอาญา หากพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นความผิดทางพินัย ให้พนักงานอัยการคืนสำนวนคดีอาญาแก่พนักงานสอบสวน และให้มีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป

หากพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยฐานอื่น ด้วย โดยเป็นการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป

ข้อ ๒๒ ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ และข้าราชการอัยการชั้น ๖ ผู้ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าพนักงานอัยการ เมื่อได้รับมอบหมายให้พิจารณาสำนวนคดีความผิดทางวินัยใด ให้ดำเนินคดีนั้นได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการ และเมื่อสั่งคดีแล้วให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบ กรณีมีคำสั่งฟ้องให้เสนอความเห็นและคำสั่งพร้อมด้วยร่างคำฟ้อง

การเสนอเพื่อทราบ ให้เสนอก่อนยื่นคำฟ้อง เมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีความเห็นและคำสั่งประการใด ให้ปฏิบัติตามนั้น

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจเสนอเพื่อทราบก่อนยื่นคำฟ้อง เช่น คดีจะขาดอายุความฟ้องร้องหรือเหตุอื่นที่อาจทำให้เกิดความเสียหาย ให้เสนอเพื่อทราบภายหลังยื่นคำฟ้องโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ข้าราชการอัยการชั้น ๒ และข้าราชการอัยการชั้น ๓ เมื่อได้รับมอบหมายให้พิจารณาสำนวนคดีความผิดทางวินัยใด ให้ตรวจพิจารณาสำนวนแล้วทำความเห็นเสนอผู้ก้ำนกรองงาน โดยให้ผู้ก้ำนกรองงานสั่งคดีนั้นได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการ แต่ต้องเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบ และให้นำความในวรรคสองและวรรคสามของข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กรณีที่สำนักงานอัยการใดไม่มีผู้ก้ำนกรองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้ทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งต่อไป

กรณีมีคำสั่งฟ้อง ให้เสนอความเห็นและคำสั่งพร้อมด้วยร่างคำฟ้อง

ในการส่งจ่ายสำนวน ให้หัวหน้าพนักงานอัยการระบุชื่อผู้ก้ำนกรองงานในการส่งจ่ายสำนวนคดีความผิดทางวินัยให้พนักงานอัยการด้วย

ข้าราชการอัยการชั้น ๑ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการส่งจ่ายสำนวนคดีที่เหมาะสมกับสถานภาพ โดยระบุชื่อพนักงานอัยการผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ร่วมตรวจสำนวนด้วย ทั้งนี้ เมื่อข้าราชการอัยการชั้น ๑ ตรวจสำนวนแล้ว ให้ทำความเห็นเสนอพนักงานอัยการผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ ๒๔ ในกรณีมีคำสั่งฟ้อง ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้ลงนามในคำฟ้อง เว้นแต่กรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้พนักงานอัยการผู้มีอาวุโสถัดลงมาเป็นผู้ลงนามในคำฟ้อง

ในกรณีที่มีคำสั่งตั้งคณะทำงานเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินคดี ให้หัวหน้าคณะทำงานหรือผู้ที่คณะทำงานมอบหมายเป็นผู้ลงนามในคำฟ้อง

ข้อ ๒๕ ก่อนฟ้องคดีความผิดทางวินัยต่อศาล หากผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวหา ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมหรือหนังสืออื่นใดต่อพนักงานอัยการ โดยกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ให้พนักงานอัยการรับคำร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวไว้พิจารณาโดยให้คำนึงถึงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันสำคัญแก่คดีที่จะนำไปสู่การพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา

หากประเด็นตามหนังสือดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง เป็นประเด็นที่ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นที่แน่ชัด จากพยานหลักฐานในสำนวนแล้ว หรือเป็นประเด็นที่ไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการแสวงหา ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือเป็นประเด็นที่ผู้ร้องเคยขอความเป็นธรรมและพนักงานอัยการได้เคยพิจารณาไว้แล้ว หรือการยื่นหนังสือมีลักษณะเป็นการประวิงคดีให้ล่าช้า ให้ทำบันทึกข้อความเสนอความเห็นพร้อมเรื่อง ร้องขอความเป็นธรรมเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการพิจารณาสั่งยุติเรื่องร้องขอความเป็นธรรมนั้น

หากประเด็นตามหนังสือดังกล่าวตามวรรคหนึ่งเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการแสวงหา ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามข้อ ๑๖ ต่อไป ทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่ต้องกลับ ความเห็นหรือกลับคำสั่งเดิม ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งแล้วให้รายงานอธิบดีอัยการ เพื่อทราบ

ข้อ ๒๖ กรณีปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยผู้ถูกกล่าวหาผิดตัว ให้พนักงานอัยการรีบดำเนินการเพื่อส่งไม่ฟ้องคดีเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา นั้นโดยเร็ว

กรณีมีคำสั่งฟ้องแล้ว หากปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่ามีคำสั่งฟ้องผู้ถูกกล่าวหาผิดตัว ให้พนักงาน อัยการเจ้าของสำนวนรีบดำเนินการเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งไม่ฟ้องคดีเกี่ยวกับ ผู้ถูกกล่าวหา นั้นโดยเร็ว โดยไม่ถือว่าเป็นการกลับความเห็นหรือคำสั่งเดิม

ภายหลังยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว หากปรากฏว่าเป็นการยื่นฟ้องจำเลยผิดตัว ให้พนักงานอัยการ เจ้าของสำนวนรีบดำเนินการเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณามีคำสั่ง และเมื่อหัวหน้าพนักงาน อัยการมีคำสั่งให้ถอนฟ้อง ให้พนักงานอัยการดำเนินการถอนฟ้องคดีที่เกี่ยวกับจำเลยนั้นโดยเร็ว โดยให้ถือว่ามีคำสั่งให้ถอนฟ้องของหัวหน้าพนักงานอัยการเป็นที่สุด และให้มีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทราบต่อไป

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ให้รีบแจ้งคำสั่งไม่ฟ้องพร้อมเหตุผลและ ส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยไปยังหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เพื่อพิจารณา

ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ และทำความเข้าใจ แยกคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ให้เสนอสำนวนพร้อมความเห็นแย้งไปยังหัวหน้าพนักงานอัยการ เพื่อชี้ขาด แต่ในกรณีที่เป็นคำสั่งไม่ฟ้องของหัวหน้าพนักงานอัยการ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวน พร้อมความเห็นแย้งของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแล้ว ให้พนักงานอัยการเสนอสำนวนพร้อมกับ ความเห็นแย้งไปยังอธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการผู้ได้รับมอบหมายเพื่อชี้ขาด

ถ้าคดีจะขาดอายุความ หรือมีเหตุอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ให้พนักงานอัยการฟ้องคดีนั้น ตามความเห็นของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไปก่อน

เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือ

หมวด ๓

กระบวนการภายหลังมีคำสั่งฟ้อง

ข้อ ๒๘ ในการบรรยายฟ้องให้นำหลักในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม และพนักงานอัยการควรยึดหลักต่อไปนี้ด้วย

(๑) ใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ใช้ถ้อยคำโดยกระชับไม่ฟุ่มเฟือย แต่ต้องไม่ขาดข้อความจนเป็นเหตุให้จำเลยหลงต่อสู้หรือไม่ทราบว่าจะต่อสู้คดีได้อย่างไร

(๒) บรรยายข้อเท็จจริงให้ครบองค์ประกอบความผิดและบทกฎหมายที่ฟ้อง ในกรณีที่การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้บรรยายฟ้องแยกแต่ละกรรมเป็นแต่ละข้อให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยทุกกรรม

(๓) เมื่อเห็นสมควรและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้บรรยายข้อเท็จจริงในสำนวนคดีความผิดทางพินัยที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่จำเลยเพื่อให้ศาลใช้ประกอบดุลพินิจในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยหรือให้จำเลยทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์

ข้อ ๒๙ การระบุฐานความผิดในคำฟ้อง ให้ระบุฐานความผิดที่ฟ้องให้ครบถ้วนและใช้ฐานความผิดหรือองค์ประกอบความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ข้อ ๓๐ ในกฎหมายบางฉบับ นอกจากพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามกฎหมายนั้นแล้วยังมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือกฎหมายลำดับรองอื่นที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายได้ออกตามกฎหมายนั้น อันเป็นส่วนหนึ่งของบทบัญญัติที่ทำให้เกิดความผิดแก่ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอีกด้วย พนักงานอัยการต้องบรรยายไว้ในฟ้องด้วยว่าจำเลยได้ทราบกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือกฎหมายลำดับรองอื่นดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๓๑ ในการฟ้องคดีความผิดทางพินัย พนักงานอัยการจะฟ้องคดีโดยมีหรือไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลก็ได้

หมวด ๔

กระบวนการภายหลังศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ข้อ ๓๒ เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง หากเป็นกรณีที่ศาลพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยตามฟ้อง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอสำนวนพร้อมด้วยรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ และความเห็นชั้นศาลพิพากษตามแบบ อ.ก. ๑๔ ต่อหัวหน้าพนักงานอัยการโดยเร็วเพื่อพิจารณามีคำสั่งอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายต่อไป

กรณีที่ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา หรือพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เต็มตามฟ้องหรือมีคำสั่งยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งพร้อมเสนอสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น คำเบิกความพยานโจทก์ จำเลย และเอกสารหลักฐาน

ที่โจทก์จำเลยอ้างศาลในคดีไปยังหัวหน้าพนักงานอัยการโดยเร็ว แต่ในกรณีที่เป็นคำสั่งฟ้องของอธิบดีอัยการ หรือรองอธิบดีอัยการผู้ได้รับมอบหมาย ให้หัวหน้าพนักงานอัยการทำความเห็นและเสนอสำนวนไปยังอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณามีคำสั่งอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายต่อไปโดยเร็ว

การทำความเห็นตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ระบุข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เห็นด้วยหรือโต้แย้งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น โดยมีรายละเอียดในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพอสมควร

คดีที่จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนจัดทำรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ โดยละเอียดว่าได้รับสำเนาอุทธรณ์จากศาลเมื่อใด และให้มีความเห็นเสนอต่อหัวหน้าพนักงานอัยการโดยเร็ว เพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ออกคำสั่งอุทธรณ์หรือให้แก่อุทธรณ์ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนรับผิดชอบในการทำคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ แล้วดำเนินการยื่นคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ต่อไป

ข้อ ๓๔ การบังคับคดีผู้กระทำความผิดทางพินัยตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ให้นำระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

นารี ตันตเสถียร

อัยการสูงสุด

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรวางระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายที่กำหนดความผิดทางพินัยบัญญัติให้อำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ บรรดาที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

(๒) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม แล้วแต่กรณี

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัด

(๔) ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดรัฐวิสาหกิจ

(๕) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) นายกองจัดการบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

(๗) นายกสภาวิชาชีพ ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างของสภาวิชาชีพมีอำนาจปรับเป็นพินัย

(๘) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการหรือคณะบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจปรับเป็นพินัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ตามมาตรา ๓๘

ข้อ ๔ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีช่องทางติดต่อสื่อสารโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใด

ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใดมีสิทธิยื่นคำร้อง คำรับสารภาพ คำชี้แจง คำแก้ข้อกล่าวหา การปฏิเสธข้อกล่าวหา การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารอื่นใดต่อหน่วยงานของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ในการติดต่อสื่อสารที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการติดต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใด ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เมื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นนั้นยินยอมหรือร้องขอ

ข้อ ๕ ในการดำเนินการปรับเป็นพินัย หากผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่งได้เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นสมควร เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขยายระยะเวลา และดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอ ต้องยื่นคำขอ ภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นนั้นได้สิ้นสุดลง

ข้อ ๖ ในการวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๙ วรรคสาม อย่างน้อยต้องกำหนดให้มีผล ดังต่อไปนี้

(๑) ในการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๙ (๑) เพื่อกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น จากนั้นจึงพิจารณาข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๙ (๒) ถึง (๔) ประกอบ เพื่อใช้เป็นเหตุในการลดหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้น

(๒) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัย จำนวนค่าปรับเป็นพินัยต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ ความผิดทางพินัยกำหนดไว้

(๓) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็น เพื่อเลี้ยงชีพของตนและครอบครัว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาทหรือไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วแต่กรณี โดยมีให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ

ข้อ ๗ ในการพิจารณาให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เว้นแต่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย

การกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระ ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เพื่อไม่ให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ทั้งนี้ การผ่อนชำระต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ข้อ ๘ ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยไม่ได้ออกระเบียบ ตามข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามแนวทางตามข้อ ๖

ข้อ ๙ ในการรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบตามมาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจัดทำรายงานเป็นรายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี ตามที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ กำหนด โดยให้คำนึงถึงปริมาณคดีความผิดทางพินัย

การจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยเพื่อเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามมาตรา ๑๓ อย่างน้อยต้องระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย
- (๒) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย
- (๓) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งสำนวนให้พนักงานอัยการตามมาตรา ๒๓
- (๔) จำนวนคดีที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาล
- (๕) จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย และจำนวนคดีที่ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา

(๖) จำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่ได้รับการชำระ

(๗) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๐ โดยแยกคำสั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

(๘) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้แยกตามประเภทฐานความผิด

การจัดทำข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสามารถประมวลผลได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใด มีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนดบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการ และพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย โดยในกรณีที่กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดไว้ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท รัฐมนตรี จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาการปรับเป็นพินัยก็ได้

การพิจารณาปรับเป็นพินัยที่ต้องทำเป็นองค์คณะ ให้องค์คณะประกอบด้วยหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน

เมื่อรัฐมนตรีกำหนดให้การพิจารณาปรับเป็นพินัยในเรื่องใดอยู่ในอำนาจของผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยเพียงคนเดียว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่พบเห็นการกระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดจากบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

เมื่อการพิจารณาปรับเป็นพินัยเรื่องใดต้องทำเป็นองค์คณะ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะจากบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง ตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการพิจารณาปรับเป็นพินัย หากมีเหตุที่ทำให้องค์คณะคนใดคนหนึ่งไม่อาจพิจารณาปรับเป็นพินัยต่อไปได้ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง เพื่อประกอบเป็นองค์คณะแทน

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะ ในการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะทุกคนมีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัย จะงดออกเสียงมิได้

ให้หัวหน้าองค์คณะตามข้อ ๑๐ วรรคสี่ ถ้ามององค์คณะที่เข้าร่วมพิจารณาที่ละคน ให้ออกความเห็นและลงมติทุกประเด็นที่จะพิจารณา โดยให้หัวหน้าออกความเห็นและลงมติเป็นคนสุดท้าย การวินิจฉัยให้ถือตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ออกเสียงลงคะแนนใหม่โดยพลันอีกครั้งหนึ่ง ถ้าคะแนนเสียงยังเท่ากันอีก ให้ถือว่าองค์คณะมีมติในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าหรือเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกกล่าวหาน้อยกว่า แล้วแต่กรณี

องค์คณะที่ร่วมพิจารณาผู้ใดไม่เห็นพ้องด้วยกับเสียงข้างมากมีสิทธิทำความเห็นแย้งแนบไว้ในสำนวน

ข้อ ๑๒ คำสั่งปรับเป็นพินัยหรือยุติการปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นหนังสือระบุวัน เดือน ปี และลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือลายมือชื่อขององค์คณะทุกคน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามแนวทางที่ระบุไว้ท้ายระเบียบนี้ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ (๑) ถึง (๕) และจะมีรายละเอียดตามแนวทางที่ระบุไว้ท้ายระเบียบนี้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๙ และการจัดทำรายงานตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการปรับเป็นพินัยไว้เป็นหลักฐาน แต่จะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางที่เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิดทางพินัยในเรื่องอื่นที่มีใช้การพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยหรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมิได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

การเก็บรักษาข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ศาลกำหนดวิธีพิจารณาความผิดทางพินัยโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การจัดทำสำนวนตามมาตรา ๒๓ ให้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับวิธีพิจารณาคดีที่ศาลกำหนดดังกล่าว

ข้อ ๑๖ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจกำหนดระเบียบปฏิบัติเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายและระเบียบนี้ โดยให้คำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร

ข้อ ๑๗ ในวาระเริ่มแรกไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ หากมีกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ก่อให้เกิดการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจขออนุมัติคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการแตกต่างจากระเบียบนี้ในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุมัติให้ดำเนินการแตกต่างจากระเบียบนี้ได้ตามที่จำเป็น โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นสำคัญ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย

เลขที่ .../....

... (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) ...

<u>สถานที่ออกหนังสือ</u>
<u>วันที่ออกหนังสือ</u>
<u>ชื่อผู้ถูกกล่าวหา</u> <u>ที่อยู่</u>
<u>ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย</u> ๑. การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด รวมทั้งวัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด ๒. พยานหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบข้อกล่าวหา (ถ้ามี)
<u>ข้อกฎหมาย</u> (ข้อกล่าวหา โดยระบุมাত্রาที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมทั้งอัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ)
<u>ช่องทางการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> (ให้ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์)
<u>สิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ หากท่านไม่ชี้แจงภายในระยะเวลา ... วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย

เลขที่ .../....

... (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) ...

<u>สถานที่ออกหนังสือ</u>
<u>วันที่ออกหนังสือ</u>
<u>ชื่อผู้ถูกกล่าวหา</u> <u>ที่อยู่</u>
<u>ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย</u> ๑. การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด รวมทั้งวัน เวลา และสถานที่ที่กระทำ ความผิด ๒. พยานหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบข้อกล่าวหา (ถ้ามี)
<u>ข้อกฎหมาย</u> (ข้อกล่าวหา โดยระบุมাত্রาที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมทั้งอัตราค่าปรับเป็นพินัย ที่กฎหมายบัญญัติ)
<u>ช่องทางกรชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> (ให้ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์)
<u>สิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ หากท่านไม่ชี้แจงภายในระยะเวลา ... วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ลงชื่อ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ/ ผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมาย

<p>๓. ระยะเวลาที่ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง (มาตรา ๒๑ (๓))</p> <p>ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยภายใน วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนี้</p>
<p>๔. กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๒๑ (๔))</p> <p>ในกรณีที่ท่านปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าหน้าที่ของรัฐจะสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินการให้มีการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป</p> <p>ในการปฏิเสธข้อกล่าวหาสามารถส่งผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒</p>
<p>๕. สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง (มาตรา ๒๑ (๕))</p> <p>ในกรณีที่ท่านไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือศาลเพื่อผ่อนชำระค่าปรับ โดยให้แจ้งเหตุผลในการขอผ่อนชำระและระบุจำนวนเงินที่ประสงค์จะผ่อนชำระมาในคำร้องขอผ่อนชำระด้วยผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒</p>
<p>๖. สิทธิในการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐ กรณีไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย (มาตรา ๒๑ (๕))</p> <p>(๑) ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจน เหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต อาจยื่นคำร้องเพื่อให้ศาล กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงาน สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้ โดยให้แจ้งเหตุผลประกอบการยื่นคำร้องมาด้วย</p> <p>(๒) ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดาและไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย อาจยื่นคำร้องต่อศาล โดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ เป็นพินัยได้</p> <p>(๓) การยื่นคำร้องตาม (๑) หรือ (๒) สามารถยื่นผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒</p>
<p>๗. ช่องทางการชำระค่าปรับเป็นพินัย / ปฏิเสธข้อกล่าวหา / ยื่นคำร้อง (มาตรา ๒๑ (๖))</p> <p>๗.๑ ท่านสามารถชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้</p> <p>☐ ธนาคาร เลขบัญชี</p> <p>☐ หน่วยบริการรับชำระเงินของ ...</p> <p>☐ เครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM) ตามบาร์โคดหรือคิวอาร์โคดที่แนบมาด้วยนี้</p> <p>☐ บัตรอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>☐ โมบายล์แบงกิง (Mobile Banking) ตามบาร์โคดหรือคิวอาร์โคดที่แนบมาด้วยนี้</p> <p>☐ อินเทอร์เน็ตแบงกิง (Internet Banking) ธนาคาร เลขบัญชี</p> <p>☐ สถานที่หรือวิธีการอื่นใดที่สามารถเข้าถึงการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้</p> <p>☐ ชำระ ณ จุดรับชำระค่าปรับเป็นพินัยของ...</p>

๗.๒ ท่านสามารถปฏิเสธข้อกล่าวหา / ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระ / ยื่นคำร้องขอให้กำหนดค่าปรับ เป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนการชำระค่าปรับเป็นพินัย ตามช่องทางต่อไปนี้

(๑) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทาง อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

(๒) ที่อยู่ของหน่วยงานของรัฐในการปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือยื่นคำร้อง หรือส่งหนังสือ หรือเอกสาร

.....

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่ง
(ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นองค์คณะ ให้ลงลายมือชื่อขององค์คณะทุกคน)

ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบปฏิบัติเพิ่มเติมจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อ ๑๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานตามบัญชีรายชื่อที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนดผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับระเบียบนี้

ข้อ ๖ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป เฉพาะหมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา (มาตรา ๒ - ๑๗) หมวด ๔ ความรับผิดชอบในทางอาญา (มาตรา ๕๙ - ๗๙) หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด (มาตรา ๘๐ - ๘๒) และหมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน (มาตรา ๘๓ - ๘๙) แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การปรับเป็นพินัยโดยอนุโลม

หมวด ๑

การดำเนินคดีหรือการดำเนินการตามความผิดทางพินัย

ข้อ ๗ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสถานทดสอบฝีมือและการทดสอบฝีมือ และตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับคนประจำเรือในตำแหน่งคนครัวบนเรือ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการพิจารณาความผิดทางพินัยที่อยู่ในเขตอำนาจตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ความตามวรรคหนึ่งปรากฏต่อข้าราชการหรือพนักงานอื่นในสังกัดของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยให้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยทราบ

ข้อ ๘ ในกรณีความผิดทางพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ ให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการ เป็นหัวหน้าองค์คณะหรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการพิเศษเป็นหัวหน้าองค์คณะและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อยสองคนเป็นองค์คณะโดยให้องค์คณะคนหนึ่งเป็นเจ้าของสำนวนเพื่อดำเนินการพิจารณาความผิดทางพินัยและแสวงหาข้อเท็จจริง ตามแบบ พน. ๑ แนบท้ายระเบียบนี้

กรณีองค์คณะคนใดคนหนึ่งไม่อาจพิจารณาปรับเป็นพินัยต่อไปได้ ให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประกอบเป็นองค์คณะแทน

การกระทำใด ๆ ขององค์คณะที่ได้กระทำไปก่อนการแต่งตั้งองค์คณะตามวรรคสอง ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่องค์คณะที่แทนจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ในกรณีความผิดทางพินัยต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว ให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการ มอบหมายเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามข้อ ๑๕ ตามแบบ พน. ๒ แนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ กรณีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรรมเดียว เป็นความผิดทางพินัยหลายบท ให้ใช้บทกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดในการปรับเป็นพินัย

กรณีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรรมเดียว เป็นความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ซึ่งความผิดอาญาไม่อาจเปรียบเทียบปรับได้ ให้ระงับความผิดทางพินัยและแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

กรณีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรรมเดียว เป็นความผิดทางพินัยที่อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยที่เป็นความผิดทางพินัยสูงสุดซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายอื่นเพื่อทราบต่อไป

ข้อ ๑๐ กรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหลายกรรมต่างวาระกันและทุกกรรมเป็นความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

กรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหลายกรรมต่างวาระกันและทุกกรรมเป็นความผิดทางพินัย และความผิดอาญา ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยทุกกรรม และแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

กรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหลายกรรมต่างวาระกันและทุกกรรมเป็นความผิดทางพินัย ซึ่งบางกรรมเป็นความผิดทางพินัยที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยทุกกรรมเฉพาะที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และแจ้งหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อทราบต่อไป

หมวด ๒

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นไม่ว่าในท้องที่ใด และการแสวงหาข้อเท็จจริงให้กระทำได้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) ในการแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ ดำเนินการแทนก็ได้

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิดทางพินัย

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้เสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนเพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๑ หรือขอให้ส่งพยานหลักฐานได้ตามที่จำเป็น

ข้อ ๑๔ กรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้ ให้ดำเนินการจัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ตามแบบ พน. ๓ แนบท้ายระเบียบนี้

แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศ ให้ใช้ล่ามแปล

ในกรณีที่ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือสามารถพูดหรือเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่น และไม่มีล่าม ให้ดำเนินการจัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

กรณีมีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีเป็นผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยดำเนินการโดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

หมวด ๓

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว

ข้อ ๑๕ ความผิดทางพินัยตามมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๔ มาตรา ๕๓/๕ และมาตรา ๕๓/๖ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน และความผิดตามมาตรา ๗๕ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน ให้อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวในการพิจารณาความผิดทางพินัย

ข้อ ๑๖ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นบุคคลใดกำลังกระทำความผิดทางพินัย หรือมีพยานหลักฐานที่ได้จากการแสวงหาข้อเท็จจริงซึ่งแทบไม่มีความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาและต้องมีรายละเอียดอันเป็นสาระสำคัญ ตามแบบ พน. ๔ แนบท้ายระเบียบนี้ ดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่และสถานที่ในการแจ้งข้อกล่าวหา
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย วัน เวลา และสถานที่ในการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานเชิงประจักษ์ (ถ้ามี)
- (๔) ข้อกฎหมาย โดยระบุมาตราที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายบัญญัติ
- (๕) ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๖) แจ้งสิทธิในการแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่นใด ตามข้อ ๑๙
- (๗) แจ้งสิทธิในการให้การหรือให้ถ้อยคำในภายหลัง ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้แจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ต่อผู้แทนที่มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

ข้อ ๑๗ กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพและมีข้อโต้แย้ง ให้บันทึกการรับสารภาพและการไม่โต้แย้งไว้และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบ พน. ๕ แนบท้ายระเบียบนี้ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งปรับเป็นพินัยตามข้อ ๒๑ เว้นแต่การออกคำสั่งปรับเป็นพินัยให้ทำเป็นองค์คณะให้เสนอองค์คณะเพื่อพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยตามหมวด ๔ ต่อไป

ข้อ ๑๘ ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นมีสิทธิยื่นคำร้อง คำรับสารภาพ คำชี้แจง คำแก้ข้อกล่าวหา คำปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือดำเนินการแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารอื่นใดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

กรณีผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำคำชี้แจงหรือคำรับสารภาพเป็นหนังสือและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบ พน. ๖ แนบท้ายระเบียบนี้

เจ้าหน้าที่ของรัฐจะติดต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมหรือการร้องขอจากผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลนั้น

ข้อ ๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ให้เป็นผู้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแทนตนหรือร่วมกับตนก็ได้

ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริตในระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐระงับการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้จนกว่าผู้นั้นจะหายวิกลจริต ในกรณีที่คดีขาดอายุความก่อนผู้นั้นจะหายวิกลจริตให้มีคำสั่งยุติเรื่องตามข้อ ๒๓ และจำหน่ายคดีออกจากสารบบ

ข้อ ๒๐ ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิดทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงตาม (๑) เพื่อกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น แล้วจึงพิจารณาตาม (๒) (๓) และ (๔) เพื่อเป็นเหตุในการลดหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับเป็นพินัยได้ ซึ่งต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงตามบทบัญญัติของกฎหมายในฐานความผิดนั้น

กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัย จำนวนค่าปรับเป็นพินัยต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กฎหมายนั้นบัญญัติไว้

กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาท หรือไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยมีให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับ

ข้อ ๒๑ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าจะผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ และเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาค่าชี้แจงหรือค่าแก้ข้อกล่าวหาและข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางพินัยจริง ให้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยตามข้อ ๒๒

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดทางพินัย หรือ มีเหตุที่ไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเสนออธิบดีหรือผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในการยุติเรื่องและแจ้งความเห็นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๒๓ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหาทราบ

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หรือเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาการส่งค่าชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หากมีความจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการมีอำนาจขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

ข้อ ๒๒ คำสั่งปรับเป็นพินัยให้ทำเป็นหนังสือและต้องมีรายละเอียด ตามแบบ พน. ๗ แบบท้ายระเบียบนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย

(๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามกฎหมายบัญญัติและจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่กำหนดให้ชำระ

(๓) ระยะเวลาในการชำระ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้ง

(๔) การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๕) สิทธิในการยื่นคำร้องต่อศาลในการขอลดค่าปรับทางพินัย การขอทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย หรือสิทธิในการยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในการขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย

(๖) ระบุสถานที่ให้ชำระ หรือกำหนดช่องทางการชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ นายกรัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวงและรายละเอียดอื่นใดตามที่เห็นสมควรอันทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจ สภาพแห่งการกระทำความผิดพินัยและเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

(๗) วัน เดือน ปี ที่มีคำสั่งปรับเป็นพินัย และลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๒๓ คำสั่งยุติเรื่องให้ทำเป็นหนังสือและต้องมีรายละเอียด ตามแบบ พน. ๘ แบบท้ายระเบียบนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงและเหตุผลในการสั่งยุติเรื่อง

(๒) วัน เดือน ปี ที่สั่งยุติการปรับเป็นพินัย และลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๒๔ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งยุติเรื่องทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนนิติบุคคลของผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้ง ตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

กรณีการแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารใด เป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนนิติบุคคล ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบแล้ว

ในกรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้แจ้งหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถเข้าใจได้ หรือจะแจ้งให้ทราบด้วยการสื่อความหมายโดยวิธีการอื่นใดก็ได้

ข้อ ๒๕ ในการดำเนินการปรับเป็นพินัย หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามหน้าที่จำเป็นอันมิได้เกิดจากความผิดของผู้นั้น ทำให้ไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่งได้ ให้ผู้นั้นมีคำขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้ว เสียใหม่ก็ได้ โดยยื่นคำขอภายในสิบห้าวัน นับแต่เหตุการณ์เช่นนั้นสิ้นสุดลง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามแบบ พน. ๙ แบบท้ายระเบียบนี้

หมวด ๔

การดำเนินการขององค์คณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๒๖ ความผิดทางพินัย ตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓/๒ และมาตรา ๕๓/๓ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน และความผิดทางพินัยตามมาตรา ๗๔ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน และมาตรา ๑๐๘ ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ให้อยู่ในอำนาจขององค์คณะตามข้อ ๘ ในการพิจารณาความผิดทางพินัย

ข้อ ๒๗ ให้นำความในข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินการขององค์คณะโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ให้หัวหน้าองค์คณะจัดให้มีการประชุมองค์คณะครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หัวหน้าองค์คณะได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งตามข้อ ๘ ในกรณีที่ไม้อาจจัดประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการทราบและเร่งรัดให้ดำเนินการโดยเร็ว

ในการประชุมองค์คณะตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อพิจารณาความผิดทางพินัย โดยให้หัวหน้าองค์คณะสอบถามองค์คณะที่ละคนเพื่อให้ความเห็นและลงมติในทุกประเด็นที่พิจารณา และหัวหน้าองค์คณะออกความเห็นและลงมติเป็นคนสุดท้าย โดยให้ถือตามเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ลงมติใหม่โดยพลันอีกครั้ง ถ้ายังเท่ากันอีก ให้องค์คณะวินิจฉัยในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าผลร้าย

การพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัย หัวหน้าองค์คณะและองค์คณะจะงดออกเสียงมิได้ องค์คณะคนใดลงมติไม่เห็นด้วยกับเสียงข้างมาก มีสิทธิทำความเห็นแย้งได้ โดยให้แนบไว้ในสำนวนขององค์คณะด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานชัดเจนว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดทางพินัย ให้องค์คณะแจ้งมติให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการทราบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและต้องมีรายละเอียดอันเป็นสาระสำคัญ ตามแบบ พน. ๑๐ แนบท้ายระเบียบนี้ ดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่และสถานที่ในการแจ้งข้อกล่าวหา
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย วัน เวลา และสถานที่ในการกระทำความผิดพินัย หรือ พยานหลักฐานเชิงประจักษ์ (ถ้ามี)
- (๔) ข้อกฎหมาย โดยระบุมาตราที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายบัญญัติ

- (๕) ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๖) แจ้งสิทธิในการแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่นใด ตามข้อ ๑๙
- (๗) แจ้งสิทธิในการให้การหรือให้ถ้อยคำในภายหลัง ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้แจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ต่อผู้แทนที่มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

หมวด ๕

การชำระค่าปรับ การขอผ่อนชำระค่าปรับ การขอลดค่าปรับ การขอทำงานบริการสังคม
หรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ

ข้อ ๓๐ ก่อนที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยจะชำระค่าปรับเป็นพินัย หากความปรากฏ
ต่ออธิบดี ผู้อำนวยการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายอื่นที่กำหนด
ค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย ให้ระงับการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยและส่งสำนวนให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตาม
กฎหมายนั้น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๔

ในกรณีเป็นความผิดทางพินัยตามวรรคหนึ่ง แต่ได้มีชำระค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดหรือบางส่วน
ในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะเป็บบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดหรือไม่ ให้ความผิด
ทางพินัยสำหรับการกระทำความผิดพินัยในบทอื่นเป็นอันยุติ

ข้อ ๓๑ ให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับเป็นพินัย ณ สถานที่หรือโดยวิธีการชำระ
ระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามช่องทางที่กำหนดไว้ในคำสั่งปรับเป็นพินัย

เมื่อผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งยุติเรื่อง
ตามข้อ ๒๓ หากคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ ก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ
แจ้งพนักงานอัยการทราบเพื่อยุติการดำเนินการฟ้องคดีต่อไปด้วย

ข้อ ๓๒ ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ผู้กระทำความผิดทางพินัยอาจยื่นคำร้อง ตามแบบ พน. ๑๑
แนบท้ายระเบียบนี้ ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อขอผ่อนชำระก็ได้ โดยต้องแสดงหลักฐานเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน
รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สินทั้งหมด หรือเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ทำให้ไม่สามารถชำระค่าปรับในคราวเดียวได้

เมื่อปรากฏว่า ผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่มีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงการชำระค่าปรับเป็นพินัย
ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยเป็นรายงวดโดยพิจารณาจากหลักฐานทางการเงิน
ตามวรรคหนึ่งและต้องไม่กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัวมากจนเกินไป
และกำหนดระยะเวลาการผ่อนชำระ โดยงวดสุดท้ายต้องกำหนดให้ชำระไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนครบกำหนด
อายุความ หากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้การผ่อนชำระเป็นอัน
ยกเลิกและผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่
กำหนด หากไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการตามข้อ ๓๔

หลักเกณฑ์อื่นใดเกี่ยวกับการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัยให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๓๓ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัยและไม่มีรายได้แย้งคำสั่งปรับ
เป็นพินัยไว้ ผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพินัย อาจยื่นคำร้องขอ
พร้อมหลักฐานที่แสดงโดยชัดแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามเหตุดังต่อไปนี้

- (๑) มีความยากจนเหลือทนทาน
- (๒) มีความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต
- (๓) ไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย

กรณีเหตุตาม (๑) หรือ (๒) ผู้กระทำความผิดทางพินัยอาจขอให้มีการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย
ต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้

กรณีเหตุตาม (๓) ผู้กระทำความผิดทางพินัยอาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงาน
สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้

เมื่อได้คำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยมีเหตุอันสมควรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจหรือศาลที่พิจารณาคดีนั้นเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป

หมวด ๖

การดำเนินคดี อายุความ และคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ

ข้อ ๓๔ เมื่อผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับคำสั่งปรับเป็นพินัยโดยชอบแล้ว และได้ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดระยะเวลา ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พร้อมพยานหลักฐานทั้งหมด ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบของอัยการสูงสุด โดยเสนอต่ออธิบดี หรือผู้อำนวยการเพื่อจัดส่งสำนวนให้พนักงานอัยการที่อยู่ในเขตอำนาจรับผิดชอบดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล ก่อนวันครบกำหนดอายุความไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ตามแบบ พน. ๑๒ แบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๓๕ กรณีพนักงานอัยการมีความเห็นสิ่งไม่ฟ้องคดี ให้ผู้อำนวยการจัดส่งสำนวน และความเห็นของพนักงานอัยการที่สิ่งไม่ฟ้องคดีและความเห็นของผู้อำนวยการที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ เสนออธิบดีเพื่อพิจารณา

กรณีที่อธิบดีไม่เห็นด้วยกับความเห็นสิ่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ให้ทำความเข้าใจยังจัดส่งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งของพนักงานอัยการที่มีความเห็นสิ่งไม่ฟ้องคดี เพื่อให้มีคำสั่งชี้ขาดต่อไป

กรณีที่อธิบดีเห็นด้วยกับความเห็นสิ่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ให้จัดส่งความเห็นให้พนักงานอัยการที่สิ่งไม่ฟ้องคดีทราบ

ข้อ ๓๖ ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปี นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๗ คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

(๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) เมื่อความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว

(๔) เมื่อคดีขาดอายุความ ตามข้อ ๓๖

(๕) เมื่อพ้นกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่มิได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุด

เมื่อความปรากฏตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งยุติเรื่องและดำเนินการตามข้อ ๒๓

หมวด ๗
บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๘ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถประมวลผลได้และแยกตามประเภทฐานความผิดเสนอต่อผู้อำนวยการที่ตนสังกัดเพื่อแจ้งให้อธิบดีทราบภายในเดือนตุลาคมของทุกปี เพื่อเปิดเผยผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนคดีที่มีคำสั่งยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย
- (๒) จำนวนคดีที่มีคำสั่งปรับเป็นพินัย
- (๓) จำนวนคดีที่ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ
- (๔) จำนวนคดีที่พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาล
- (๕) จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นการกระทำความผิดทางพินัย
- (๖) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา
- (๗) จำนวนค่าปรับทั้งหมดมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและที่ได้รับชำระ
- (๘) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามข้อ ๓๒ โดยแยกตามแต่ละประเภทของคำสั่ง
- (๙) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางสาวบุปผา เรืองสุด)

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

คำสั่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน/สถาบัน.../สำนักงาน...

ที่ /๒๕...

เรื่อง แต่งตั้งองค์คณะในการปรับเป็นพินัยตามระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงแรงงาน กำหนดเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้การปฏิบัติงานในการปรับเป็นพินัยเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน นั้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน/ผู้อำนวยการ.....จึงแต่งตั้งองค์คณะในการปรับเป็นพินัยตามระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกอบด้วย

๑. ชื่อ-สกุล.....	หัวหน้าองค์คณะ
ตำแหน่ง.....	
สังกัด.....	
๒. ชื่อ-สกุล.....	องค์คณะ
ตำแหน่ง.....	
สังกัด.....	
๓. ชื่อ-สกุล.....	องค์คณะและเจ้าของสำนวน
ตำแหน่ง.....	
สังกัด.....	

ให้องค์คณะมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....ชื่อ-สกุล.....)

ตำแหน่ง.....

คำสั่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน/สถาบัน.../สำนักงาน...
ที่ /๒๕...

เรื่อง มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงแรงงาน กำหนดเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานผู้มีอำนาจปรับ
เป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตาม
พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้การปฏิบัติงานในการปรับเป็นพินัยเป็นไป
ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติ
ในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน
และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวก
ให้กับประชาชน นั้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๑ ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน/ผู้อำนวยการ
.....จึงมอบหมายให้นาย/นาง/นางสาว.....
ตำแหน่ง..... สังกัด..... ดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ กฎกระทรวงการแสวงหา
ข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ และระเบียบกรมพัฒนา
ฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....
(.....ชื่อ-สกุล.....)
ตำแหน่ง.....

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

บันทึกปากคำผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน

กรณีไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้ ตามข้อ ๑๔ วรรคแรก ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

เลขประจำตัวประชาชน สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ.....ปี

ที่อยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล.....

ขอให้ปากคำในฐานะ ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา พยาน ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เจ้าหน้าที่ของรัฐ/ล่ามภาษามือ ได้อ่านหรือสื่อความหมายให้รับรู้และเข้าใจข้อความข้างต้นทั้งหมดแล้ว โดยข้าพเจ้ายืนยันว่าเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ผู้กล่าวหา/ผู้ถูกกล่าวหา/พยาน
(.....)ลงชื่อ ล่ามภาษามือ/พยาน (ถ้ามี)
(.....)ลงชื่อ พยาน (ถ้ามี)
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ท่านยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามข้อ ๑๘ ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ หรือไม่

ไม่ยินยอม

ยินยอมให้ติดต่อตามช่องทาง

อีเมล

อื่นๆ

หมายเหตุ : ๑. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
๒. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐในรูปองค์คณะเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และต้องลงนามทุกคน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำผิดทางวินัย

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕๖๗.....

ด้วยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดย (หน่วยรับเรื่อง).....ได้รับทราบข้อมูล
เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยของ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... จึงได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
พิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัย

๑.๑(ระบุพฤติการณ์ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด วัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด).....

๑.๒(ระบุพยานหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบข้อกล่าวหา (ถ้ามี).....

๒. ข้อกฎหมาย

.....(ระบุมาตราที่บัญญัติความผิดทางวินัย พร้อมทั้งอัตราค่าปรับเป็นวินัย ที่กฎหมายบัญญัติ).....

๓. ช่องทางการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

.....(ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์).....

๔. สิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ และมีสิทธิในการแต่งตั้งทนายความหรือบุคคล
อื่นใดเพื่อดำเนินการแทนตนก็ได้ หากท่านไม่ชี้แจงภายในระยะเวลา.....วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นวินัยต่อไป

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว

(.....)

ลงชื่อ..... อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน/ ผู้อำนวยการ

(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีเป็นเหตุความผิดซึ่งหน้าและอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นวินัยคนเดียว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว
แจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือวาจา โดยต้องกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ภายใน ๓๐ วัน ตามข้อ ๑๖ ของระเบียบกรมพัฒนา
ฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. กรณีไม่ใช่ความผิดซึ่งหน้าและอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นวินัยคนเดียว ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือ
ผู้อำนวยการ แจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ โดยต้องกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า
๓๐ วัน ข้อ ๘ วรรคสอง ของกฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
บันทึกคำให้การรับสารภาพ

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ผู้ถูกกล่าวหา
เลขประจำตัวประชาชน/เลขทะเบียนนิติบุคคล --- สัญชาติ.....
อาชีพ..... เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ..... ปี
ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล.....

เจ้าหน้าที่ของรัฐได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....
.....
.....

๒. ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....

๓. สิทธิจะให้การพ้นทัณฑ์หรือจะให้อภัยค่าภายหลังภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งก็ได้

ข้าพเจ้าได้ทราบข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และสิทธิโดยครบถ้วนแล้ว ขอให้การยอมรับสารภาพ
และมีได้มีข้อโต้แย้ง จึงลงนามไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ผู้กระทำความผิด
(.....)

ลงชื่อ ล่ามภาษามือ/พยาน (ถ้ามี)
(.....)

ลงชื่อ พยาน (ถ้ามี)
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

-
- หมายเหตุ ๑. กรณีผู้กระทำผิดทางพินัยไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้บันทึกการดำเนินการตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง
ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗
๒. หากมีการใช้ล่ามภาษามือ ให้ล่ามลงลายมือชื่อประกอบไว้ในสำนวนด้วย
๓. ข้อเท็จจริงควรระบุเวลา และสถานที่เกิดเหตุให้ชัดเจน

แบบ พน. ๖

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

บันทึกคำชี้แจง แก่ขอกกล่าวหา หรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา

สถานที่.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ถูกกล่าวหา
เลขประจำตัวประชาชน/เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□-□□-□ สัญชาติ.....
อาชีพ..... เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ.....ปี
ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล.....
 ขอชี้แจง/แก้ข้อกล่าวหา ดังนี้

ข้าพเจ้าได้ทราบข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และสิทธิโดยครบถ้วนแล้ว ขอให้การยอมรับสารภาพและมีได้มีข้อโต้แย้ง จึงลงนามไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ/ลายพิมพ์นิ้วมือ ผู้กระทำความผิด
(.....)
ลงชื่อ ล่ามภาษามือ/พยาน (ถ้ามี)
(.....)
ลงชื่อ พยาน (ถ้ามี)
(.....)
ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้จัดทำล่ามภาษามือ หรือสื่อสารโดยวิธีการใด ให้บันทึกการดำเนินการประกอบไว้ในสำนวน ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. หากมีการใช้ล่ามภาษามือ ให้ล่ามลงลายมือชื่อประกอบไว้ในสำนวนด้วย

๓. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

๔. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐในรูปองค์คณะเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และต้องลงนามทุกคน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
คำสั่ง...(ชื่อหน่วยงานของรัฐ).....
เลขที่...../.....
เรื่อง คำสั่งปรับเป็นพินัย

สถานที่ออกคำสั่ง.....

เลขคดี.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ชื่อผู้ถูกกล่าวหา..... อายุ..... ปี

ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย

๑.๑ การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด รวมทั้งวันเวลาและสถานที่ที่กระทำความผิด

.....
.....
.....

๑.๒ คำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา (ถ้ามี)

.....
.....
.....

๑.๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณารายละเอียดของการกระทำความผิดและคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของท่านแล้ว (ถ้ามี) เห็นว่าท่านกระทำความผิดทางพินัยตาม.....(ระบุมাত্রา และกฎหมาย).....

.....
.....

๒. อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามกฎหมายและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย

๒.๑ อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายกำหนด

การกระทำความผิดของท่าน กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

๒.๒ จำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ

เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้ว กำหนดให้ท่านต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

ฯลฯ

รวมจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ท่านต้องชำระทั้งสิ้น.....บาท (.....)

๓. ระยะเวลาที่ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้ง ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยภายใน.....วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนี้

๔. กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระ
ค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ท่านปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าหน้าที่
ของรัฐจะสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินการให้มีการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป
ในการปฏิเสธข้อกล่าวหาสามารถส่งผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒

๕. สิทธิที่จะขอผ่อนชำระ

ในกรณีที่ท่านไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเพื่อผ่อนชำระ
ค่าปรับ โดยให้แจ้งเหตุผลในการขอผ่อนชำระ และระบุจำนวนเงินที่ประสงค์จะผ่อนชำระมาในคำร้องขอผ่อน
ชำระด้วยผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒

๖. สิทธิในการยื่นคำร้องขอต่อศาล กรณีไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย

๖.๑ ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือ
ทุนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต อาจยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลกำหนดค่าปรับเป็น
พินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็น
พินัยได้ โดยให้แจ้งเหตุผลประกอบการยื่นคำร้องมาด้วย

๖.๒ ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดาและไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย อาจยื่นคำร้องต่อศาลโดยแสดง
เหตุผลอันสมควรทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

๖.๓ การยื่นคำร้องตามข้อ ๖.๑ หรือ ๖.๒ สามารถยื่นผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒

๗. ช่องทางชำระค่าปรับเป็นพินัย/ปฏิเสธข้อกล่าวหา/ยื่นคำร้อง

๗.๑ ท่านสามารถชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้

ธนาคาร.....เลขบัญชี.....

เครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM) ตามบาร์โคดหรือคิวอาร์โคดที่แนบมาด้วยนี้

บัตรอิเล็กทรอนิกส์

โมบายแบงก์กิง (Mobile Banking) ตามบาร์โคดหรือคิวอาร์โคดที่แนบมาด้วยนี้

อินเทอร์เน็ตแบงก์กิง (Internet Banking) ธนาคาร.....สาขา.....

ระบบการจัดการข้อมูลการชำระค่าธรรมเนียมแบบใบแจ้งการชำระเงิน (Bill Payment) และ
การออกไปเสร็จรับเงินของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (e-bill)

ชำระ ณ จุดชำระค่าปรับเป็นพินัยของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

หมายเหตุ ช่องทางในการรับชำระค่าปรับขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถาบัน/สำนักงานพัฒนา

ฝีมือแรงงาน

๗.๒ ท่านสามารถปฏิเสธข้อกล่าวหา/ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระ/ยื่นคำร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามช่องทางต่อไปนี้

(๑)ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕.....

(๒)ที่อยู่ของหน่วยงานรัฐในการปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือยื่นคำร้อง หรือส่งหนังสือหรือเอกสาร.....

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
๒. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐในรูปองค์คณะเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และต้องลงนามทุกคน
๓. สามารถพิมพ์กระดาษเป็นหน้า - หลัง ได้

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

การยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยหรือยุติการปรับเป็นพินัย

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ด้วย (ชื่อ - นามสกุล)..... ผู้ถูกกล่าวหา

เลขประจำตัวประชาชน/เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□□-□□-□

มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางพินัย ในข้อหา.....

ตามคดีเลขที่ พิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

 เห็นว่าพฤติการณ์

ของ..... ไม่ได้กระทำความผิดพินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา

 มีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว ตามข้อ ๓๗ (๑) ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย ตามข้อ ๓๗ (๒) ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบท และได้มีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัย และได้มีการชำระค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้ว ตามข้อ ๙ ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ มีการเปรียบเทียบความผิดอาญา ตามข้อ ๓๗ (๓) ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ คดีขาดอายุความ ตามข้อ ๓๖ ประกอบข้อ ๓๗ (๔) ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ พันกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่มิคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุด ตามข้อ ๓๗ (๕) ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

จึงยุติเรื่อง

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว

(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
๒. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐในรูปองค์คณะเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และต้องลงนามทุกคน

ใช้ในราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
ขอยายระยะเวลาในการดำเนินการปรับเป็นพินัย

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ขอยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่ง ในการดำเนินการปรับเป็นพินัย

เรียน

ข้าพเจ้า.....ผู้ถูกกล่าวหา มีความประสงค์ขอยายระยะเวลา
ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่ง ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามเลขคดีที่
ที่กำหนดไว้ว่า.....

เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในกำหนด อันเกิดเหตุการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจาก
ความผิดของข้าพเจ้า คือ.....

โดยยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่เหตุการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลงตามข้อ ๒๕ ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงขอยายระยะเวลา
ออกไปอีก.....วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดดังกล่าว

ลงชื่อ ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ : ต้องระบุวันเริ่มต้นและสิ้นสุดของเหตุการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดจากผู้ถูกกล่าวหา

แบบ พ.น. ๑๐

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำผิดทางวินัย

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ด้วยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดย (หน่วยรับเรื่อง).....ได้รับทราบข้อมูล
เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยของ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... จึงได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
พิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัย

๑.๑(ระบุพฤติการณ์ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด วัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด).....

๑.๒(ระบุพยานหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบข้อกล่าวหา (ถ้ามี).....

๒. ข้อกฎหมาย

.....(ระบุมาตราที่บัญญัติความผิดทางวินัย พร้อมทั้งอัตราค่าปรับเป็นพินัย ที่กฎหมายบัญญัติ).....

๓. ช่องทางการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

.....(ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์).....

๔. สิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ และมีสิทธิในการแต่งตั้งทนายความหรือบุคคล
อื่นใดเพื่อดำเนินการแทนตนก็ได้ หากท่านไม่ชี้แจงภายในระยะเวลา.....วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ลงชื่อ..... อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน/

(.....) ผู้อำนวยการ.....

หมายเหตุ : กรณีเป็นเหตุความผิดที่อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยที่ต้องกระทำเป็นอย่างค้ำคะ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ
หรือผู้อำนวยการ แจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ โดยต้องกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้อง
ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๖๗

ใช้ในราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

แบบคำร้องขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้กระทำความผิด

เลขประจำตัวประชาชน/เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□-□□-□ สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ.....ปี

ที่อยู่/ที่ตั้งสำนักงานเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล..... ขอยื่นคำร้องมีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้าพเจ้าได้กระทำความผิดตาม.....(พระราชบัญญัติ/กฎหมายใด).....

มาตรา..... ข้อหา.....

มีบทลงโทษตามมาตรา..... ซึ่งเป็นความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสามารถ

ดำเนินการปรับเป็นพินัยได้ และเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาปรับเป็นพินัย จำนวนเงิน.....บาท

(.....) ข้าพเจ้าไม่สามารถชำระค่าปรับได้ในคราวเดียว

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้ามาพร้อมกับคำร้องด้วยแล้ว และขอยืนยัน
ว่าเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้กระทำความผิด

(.....)

(พลิก)

คำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

พิจารณาแล้ว เห็นสมควร

อนุญาตให้ผ่อนชำระ ดังนี้

จำนวน.....งวด

งวดละ.....บาท

นัดชำระทุกวันที่.....ของเดือน.....

เริ่มชำระงวดแรกวันที่.....และครบกำหนดงวดสุดท้ายวันที่.....

ไม่อนุญาตให้ผ่อนชำระ เนื่องจาก

.....

.....

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
(.....)

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ข้าพเจ้าได้รับทราบผลการพิจารณา เมื่อวันที่

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

หมายเหตุ : ๑. ให้พิจารณาฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เว้นแต่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามข้อ ๓๒ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. ส่วนการกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระ ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะการเงิน รายได้ รายจ่ายและภาระหนี้สิน เพื่อไม่ให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ตามข้อ ๗ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๖ ทั้งนี้ การผ่อนชำระจะต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ตามข้อ ๓๒ วรรคสอง ของระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๗

๓. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

๔. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐในรูปองค์คณะเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และต้องลงนามทุกคน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
รายงานการสรุปสำนวน

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เสนอ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ถูกกล่าวหาว่า

.....ตามคดีเลขที่.....

หน่วยงาน..... วันเวลาเกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ

บัดนี้ ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรียบร้อยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ดังนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก

๒. รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรวจสอบพยานเอกสารและสอบปากคำพยานบุคคลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน.....ปาก สรุปได้ข้อเท็จจริง ดังนี้ว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตามที่ได้จากการสืบข้อเท็จจริง).....

๓. ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา / ให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา.....(สรุปตามประเด็นที่สำคัญมีว่าอย่างไร).....

๔. การพิจารณาโทษปรับเป็นพินัยและความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่รับฟังหักล้างข้อกล่าวหาได้และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดพินัยอย่างไรหรือไม่).....

๕. การดำเนินการ

ผู้ถูกกล่าวหา ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับ เป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนดจึงขอสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป

๖. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๖.๑ บัญชีแสดงรายการพยานหลักฐานที่แสดงถึงการกระทำความผิดทางพินัยของผู้กระทำความผิด และหลักฐานที่ชี้ว่าความผิดได้เกิดขึ้น อ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตอำนาจศาลนั้น

๖.๒ เอกสารการสั่งปรับ

๖.๓ กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีเอกสารซึ่งปรากฏชื่อตัว ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และรูปภาพ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งพิมพ์จากฐานข้อมูลทะเบียนกลางของกรมการปกครองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ สำเนาหนังสือเดินทางในกรณีเป็นบุคคลต่างด้าว (ต้องปรากฏที่อยู่ปัจจุบันของผู้ถูกกล่าวหา)

๖.๔ กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ต้องมีเอกสารซึ่งปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับนิติบุคคล เช่น หนังสือรับรองนิติบุคคล (ต้องปรากฏที่อยู่ปัจจุบันของผู้ถูกกล่าวหา)

๖.๕ ประกาศที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายกำหนดตำแหน่ง

๖.๖ เอกสารการมอบหมายงานหรือคำสั่งตั้งให้รับผิดชอบงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๖.๗ บัตรประจำตัวข้าราชการหรือคำสั่งแต่งตั้ง

๖.๘ สำเนากฎหมายระดับพระราชบัญญัติหรือกฎหมายลำดับรอง รวมทั้งประกาศหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานของรัฐที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมาย

๖.๙ เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

จึงเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงคนเดียวเป็นผู้ปรับเป็นพินัยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นผู้ลงนาม
๒. กรณีการปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะลงนามทุกคน

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐ กำหนดให้กรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดมีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย จึงเป็นการสมควรกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อให้การดำเนินการปรับเป็นพินัยของกระทรวงแรงงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กำหนดให้ข้าราชการของกรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตามบัญชีรายชื่อตำแหน่งแนบท้ายประกาศนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในกรณีความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะความผิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

ข้อ ๒ กรณีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท กำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ ตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย กรณีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ให้ทำเป็นองค์คณะ ซึ่งองค์คณะประกอบด้วย หัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ ดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานในราชการส่วนกลางมีอำนาจปรับเป็นพินัยในบรรดาความผิดซึ่งได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในทุกท้องที่ที่พระราชอาณาจักร เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงาน ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑๓ กรุงเทพมหานคร ให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตน

(๒) เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงาน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด หรือสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานหรือสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน มีอำนาจปรับเป็นพินัยในบรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตพื้นที่จังหวัดของตน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

บัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการ
แนบท้ายประกาศกระทรวงแรงงาน
เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘
ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

กรมการจัดหางาน

ลำดับที่	รายชื่อตำแหน่ง
๑	อธิบดี
๒	รองอธิบดี
๓	ผู้ตรวจราชการกรม
๔	ผู้อำนวยการกองทะเบียนจัดหางานกลางและคุ้มครองคนหางาน
๕	จัดหางานจังหวัด
๖	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในกองทะเบียนจัดหางานกลางและคุ้มครองคนหางาน
๗	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ ซึ่งปฏิบัติงาน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ลำดับที่	รายชื่อตำแหน่ง
๑	อธิบดี
๒	รองอธิบดี
๓	ผู้ตรวจราชการกรม
๔	ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
๕	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
๖	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
๗	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
๘	ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
๙	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๐	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการพิเศษ
๑๑	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๒	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ
๑๓	นิติกรชำนาญการ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ลำดับที่	รายชื่อตำแหน่ง
๑	อธิบดี
๒	รองอธิบดี
๓	ผู้ตรวจราชการกรม
๔	ผู้อำนวยการกองคุ้มครองแรงงาน
๕	ผู้อำนวยการกองนิติการ
๖	ผู้อำนวยการสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่
๗	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๘	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคุ้มครองแรงงาน
๙	ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย
๑๐	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ
๑๑	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๒	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
๑๓	นิติกรชำนาญการ
๑๔	เจ้าพนักงานแรงงานอาวุโส

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนดให้ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ดังนั้น เพื่อให้การปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นไปด้วยความถูกต้องและเหมาะสม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ จึงจำเป็นต้องดำเนินการประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการจัดหางานและกรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการจัดหางานและกรมพัฒนาฝีมือแรงงานตามบัญชีรายชื่อ ตำแหน่งท้ายประกาศนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะความผิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

ข้อ ๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดไว้ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ในการพิจารณาปรับเป็นพินัยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑ คนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ในกรณีที่พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดไว้เกินหนึ่งหมื่นบาท การพิจารณาปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑ ต้องทำเป็นองค์คณะ โดยให้องค์คณะประกอบด้วยหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามข้อ ๑ มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามท้องที่ที่กำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยที่ปฏิบัติงานในราชการบริหารส่วนกลาง มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้น ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงาน ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑๓ กรุงเทพมหานคร ให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้น เฉพาะในท้องที่ที่รับผิดชอบ

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้น ในท้องที่ที่รับผิดชอบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

บัญชีรายชื่อตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจัดหางาน
และคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

แนบท้ายประกาศกระทรวงแรงงาน
เรื่อง กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

กรมการจัดหางาน

ลำดับ	รายชื่อตำแหน่ง
๑	อธิบดีกรมการจัดหางาน
๒	รองอธิบดีกรมการจัดหางาน
๓	ผู้ตรวจราชการกรม
๔	ผู้อำนวยการกองทะเบียนจัดหางานกลางและคุ้มครองคนหางาน
๕	ผู้อำนวยการกองนิติการ
๖	ผู้อำนวยการกองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ
๗	ผู้อำนวยการสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่
๘	จัดหางานจังหวัด
๙	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ
๑๐	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๑	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
๑๒	นิติกรชำนาญการ

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ลำดับ	รายชื่อตำแหน่ง
๑	อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๒	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๓	ผู้ตรวจราชการกรม
๔	ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
๕	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
๖	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
๗	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
๘	ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
๙	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๐	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการพิเศษ
๑๑	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๒	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ
๑๓	นิติกรชำนาญการ

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐ กำหนดให้กรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดมีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย จึงเป็นการสมควรกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้การดำเนินการปรับเป็นพินัยของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กำหนดให้ข้าราชการของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานตามบัญชีรายชื่อตำแหน่งแนบท้ายประกาศนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในกรณีความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒ กรณีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท กำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ ตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย กรณีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ให้ทำเป็นองค์คณะ ซึ่งองค์คณะประกอบด้วย หัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ ดังนี้
(๑) เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานในราชการส่วนกลางมีอำนาจปรับเป็นพินัยในบรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงาน ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑๓ กรุงเทพมหานคร ให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตน

(๒) เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงาน ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานหรือสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน มีอำนาจปรับเป็นพินัยในบรรดาความผิดซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตพื้นที่จังหวัดของตน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
พิพัฒน์ รัชกิจประการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

บัญชีรายชื่อตำแหน่ง
แนบท้ายประกาศกระทรวงแรงงาน
เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับที่	รายชื่อตำแหน่ง
๑	อธิบดี
๒	รองอธิบดี
๓	ผู้ตรวจราชการกรม
๔	ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
๕	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
๖	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
๗	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
๘	ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
๙	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๐	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการพิเศษ
๑๑	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๒	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ
๑๓	นิติกรชำนาญการ

สำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ

กลุ่มกฎหมาย

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี เขตดินแดง

กรุงเทพฯ 10400